

POLITISK ORIENTERING den 7. marts 2019:

**Vil det defekte vestlige
paradigme tvinge os til
fortsat selvdestruktion og
ødelæggelse af verden?
Se også 2. del: diskussion**

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del: diskussion

Lydfil:

https://soundcloud.com/si_dk/vil-det-defekte-vestlige-paradigme-tvinge-os-til-fortsat-selvdestruktion-og-odelaeggelse-af-verden

POLITISK ORIENTERING den 7. februar 2019:

**Briterne forsøger at narre
Trump til konfrontation og**

nye krige i Sydamerika og Afrika

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Inkluderer:

Den

britiske elites modangreb mod partnerskabet mellem Kina og Rusland og BRIKS-samarbejdet

Forsøget

på regimeskifte i Venezuela er nu skueplads for konflikt mellem USA/Europa og Rusland/Kina

Kina er

igang med at overhale Vestens økonomi og teknologi

Integrity

Initiativets internationale propaganda krig imod Rusland på vegne af den britiske efterretningstjeneste

Trumps

tale om nationens tilstand

Farerne i

forbindelse med USA's tilbagtrækning fra INF-aftalen mellem USA og Rusland der forhindrede mellemdistance atomvåben

Flere

advarer om et kommende finanskrak

Konsekvenser

af, at der er ingen åbenlys løsning til Brexit

Schlesvig-Holstein

giver grønt lys til Femern-forbindelsen

Fremtidens

energibehov

Klimahjernevask

af unge mennesker

Afsløringerne

om grundlaget for Danmarks deltagelse i Irak krigen

Vil

Anders Fogh Rasmussen blive stillet til ansvar for at lyve Danmark i krig?

NYHEDSORIENTERING JANUAR- FEBRUAR

2019: Overvind geopolitik og rens Lyndon LaRouches navn

Download (PDF, Unknown)

POLITISK ORIENTERING den 10. januar 2019: Velkommen til 2019: Ud af kaos kan skabes en ny bedre verdensorden

Med formand Tom Gillesberg

Kinas Chang'e-4 mission til Månens bagside indleder en ny æra.
Tirsdagens brexit-afstemning: Hvad sker der bagefter?
De gule Vestes er en massestrejke i Frankrig.
Trump trækker de amerikanske styrker ud af Syrien.
Finanssystemets fortsatte disintegration.
Yemenitiske fredsforhandlinger.
Folketingsvalg i Danmark.
Kattegat-broen: Bilbro eller en kombineret bil- og togbro?
Lydfil:

Løgneren, der er værre end »Russiagate«: Fortielsen af menneskehedens fremskridt

Den 2. januar (EIRNS) – Det nye år begynder med et paradoks, har Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche noteret sig i diskussion med sin organisation i denne uge og i sin nytårstale. Mange nationer i verden bevæger sig hen imod et nyt paradigme for økonomisk samarbejde og fred, væk fra en

æra af geopolitiske krige og konfrontationer, der er forankret i kredse omkring det britiske imperium. Dette nye paradigme viser sig ikke udelukkende i det storslåede infrastruktursamarbejde omkring Kinas Nye Silkevej, der bare vokser og vokser; men også i præsident Donald Trumps diplomati vis-à-vis den Koreanske halvø; i Japans forbedrede samarbejde med Rusland samt Japans og Indiens forbedrede samarbejde med Kina; i det forbedrede samarbejde mellem de tidligere krigsførende nationer på Afrikas Horn; ja selv i den potentielle afslutning af tilstanden af »permanent krig« i Sydvestasien ved præsident Trumps, præsident Putins og præsident Erdogans gensidigt forstærkende handlinger.

Alligevel vil den gennemsnitligt »informerede borger« i USA eller Europas nationer aldrig vide noget derom. Medierne i disse lande beskriver overvejende udgangen af 2018 som dystopisk, kaotisk eller håbløs, medmindre de kan have held til at fjerne Donald Trump fra embedet og genoprette »det transatlantiske forhold,« med ledere, der vil indføre klimaskat og fuldt ud konfrontere Rusland og Kina. Det overraskende konstruktive forhold mellem Trump og Mexicos nye præsident Andrés Manuel López Obrador eksisterer for eksempel ikke for disse medier eller deres godtroende læsere. Men det har øget potentialet for reel udvikling af Nord- og Mellemerika. Det voksende potentiale for fred i Syd- og Sydvestasien eksisterer ikke for dem, kun den formodede »alvorlige fare« det udgør for verden, at amerikanske tropper kommer hjem fra Syrien og Afghanistan!

Fordi Schiller Instituttet, Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche har arbejdet i årtier for at forberede paradigmet for Verdenslandbroens udrulning, der nu omfatter snesevis af lande i Bælte og Vej-Initiativet, arbejder de nu som en dominerende faktor internationalt. Idet de har kæmpet for den Westfalske tilgang til en fredsslutning, hvor alle parter indvilger i at »fremme« de andres »nytte, ære og fordel«, konstaterede Helga Zepp-LaRouche, at de nu udøver ekstraordinær indflydelse på

trods af et øjensynligt minimalt mandskab. Den reelle fare ligger ikke i den påståede »trussel fra Bælte og Vej-Initiativet mod Europa« eller lignende afsindsudsagn mod menneskehedens fremskridt, men i den overhængende fare for et nyt sammenbrud af det London- og »Wall Street«-centrerede finansielle system, ligeså slemt som i 2008 eller værre.

Nu er de konkrete politiske forslag om at adskille bankerne og om produktiv kredit, som Schiller Instituttet har fremlagt i sine rapporter, på dagsordenen. Disse tiltag samt et produktivt samarbejde inden for rumforskning, udvikling af ubegrænset fusionskraft og udvikling af relaterede plasmateknologier er nu de umiddelbare udsigtspunkter, vi bør have fokus på i 2019. Som Helga Zepp-LaRouche konkluderede i sin nytårstale: »Vi kan forme en ny civilisationens æra, hvor vi overvinder geopolitik en gang for alle. Og jeg vil bede dig om at arbejde sammen med Schiller Instituttet, så vi kan overbevise de resterende nationer, som stadig klamrer sig til de gamle antagelser, og især få de europæiske nationer til at deltage i det nye paradigme. Vi kan skabe en fantastisk fremtid, hvis vi arbejder sammen.«

NYHEDSORIENTERING NOVEMBER- DECEMBER 2018:

**Kun Glass/Steagall-
bankopdeling og et Nyt
Bretton Woods-kreditsystem**

kan håndtere et nyt finanskrak

Download (PDF, Unknown)

London og Wall Street kan ikke overleve til 2020; angriber et kinesisk lederskab, der tænker årtier frem

Den 17. december (EIRNS) – Hvis vi skal have held med at få præsident Donald Trump til at rette sin opmærksomhed imod den økonomiske krise, som nu rammer USA, skal de skændige angreb på Kina, som især fremføres af neokonservative medlemmer i hans administration og af uvidende europæiske »ledere,« bringes til tavshed. Det, der bevæger disse figurer, som f.eks. Trumps nationale sikkerhedsrådgiver, John Bolton, til at storme frem som Alcibiades og lidenskabeligt søge en ny »Thukydidts fælde«, er det samme finansielle sammenbrud, som er på vej til at tage London og Wall Streets megabanker ned og hele den »neoliberale« orden med. De deler ikke præsident Trumps overbevisning om, at stærke økonomiske fremskridt og stormagtssamarbejde er muligt. De deler kun Wall Street og »City of London«s elites pessimisme, som venter endnu et kollaps – større end det sidste. Og folkene i flere og flere vestlige nationer har siden Brexit-folkeafstemningen midt i

2016 gjort oprør mod deres neoliberale orden.

Intet kunne påvise denne ekstreme »vi-har-ingen-fremtid«-pessimisme mere gennemført, end det ondskabsfulde psykologiske angreb på Kinas præsident Xi Jinping, der fyldte et helt program på den fransk-tyske fælles offentligt finansierede tv-kanal, ARTE TV (se <https://www.arte.tv/de/videos/078193-000-A/die-welt-des-xi-jin-ping/> – red). Denne plaprende »psykoanalyse på afstand,« hvor man bagvasker en leder, hvis forslag for økonomisk fremgang på grundlag af samarbejde har vundet i snesevis af nationers respekt, er et nyt lavpunkt i Vestens adfærd, som vil være det rene selvmord for de vestlige nationer, hvis det tolereres. Ved på diplomatisk vis at bruge Bælte og Vej Initiativet med dets store projekter til at udvikle Afrika og gradvist at udrydde landdistrikternes fattigdom, viser Xi med al tydelighed, at han tænker fremad mod den fremtid, som menneskeheden kan skabe i 2050 og derudover. De mere og mere skingre angreb på Xi og Den Nye Silkevej kommer, efterhånden som de amerikanske og europæiske gældsmarkeder går i stå, aktie- og obligationsmarkederne falder, de faste ejendomsmarkeder falder og den europæiske økonomiske vækst igen bliver negativ.

De transatlantiske bankers »alting-boble« vil briste meget snart; derfor denne holdning til Kina og Rusland. Præsident Trump mener stadig, at han muligvis kan samarbejde med disse stormagter – både for fred og for hurtig økonomisk udvikling, og han mener, at menneskehedens teknologiske fremskridt ikke er underlagt »klimaforandringer.« Men det kræver et langtrækkende klarsyn om menneskelig fremgang, som præsidenten endnu ikke har tilegnet sig. Ellers ville han ikke, uvidende og uforberedt, lade finansiell ruin ramme USA.

Det kræver, som Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche i dag understregede, det fulde 50-årige klarsyn for menneskets fremskridt, som Lyndon LaRouche har fremlagt i sine bøger, som f.eks. {Earth's Next 50 Years} (Jordens 50 kommende

år – red.). Og det kræver {omgående} tiltag, såsom genindførelsen af Glass-Steagall-loven til beskyttelse af produktiv bankvæsen og økonomi mod Londons og Wall Streets krak. Med et sådant fremsyn ville Trump være i stand til at afværge de nye koldkrigeres angreb på ham og arbejde med Xi, Putin og Modi i Indien for at lancere en ny og levedygtig monetær orden, et nyt »Bretton Woods«.

Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets og EIR's seminar for diplomater m.v. i København

Helga Zepp-LaRouche talte til seminaret via video-link fra Tyskland. Derudover talte EIR's økonomiredaktør Paul Gallagher via video-link fra Virginia og Hussein Askary til seminaret i København.

TOM GILLESBERG: Jeg synes Helga Zepp-LaRouche blev meget smukt introduceret af Hussein Askary, der i sin præsentation gennemgik den fantastiske rolle hun, som grundlægger af Schiller Instituttet, som »Silkevejs-damen«, har påtaget sig i at skabe denne Bælte- og Vej-politik, politikken for Den Nye Silkevej. Så vi er meget stolte og glade over at kunne have hende med her »live# for at diskutere situationen i verden som den ser ud lige nu, efter de amerikanske midtvejsvalg og dagen før G20-topmødet starter i Buenos Aires. Så, Helga, tak fordi du er med os her. Ordet er dit.

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Jeg er meget glad for at kunne tale med jer, selvom det kun er via video-link. Naturligvis har vi nået et meget vigtigt punkt i historien, og for en gang skyld er jeg enig med præsident Macron fra Frankrig, som netop har sagt, at det kommende G20-møde hellere må bringe nogle reelle resultater, for ellers vil en sådan samling af statsledere nærmest have en modsat, ikke-konstruktiv effekt.

Det er jeg enig i.

Igennem de sidste mange uger, ja faktisk måneder, har vi lavet en kampagne for, hvad der grundlæggende set bør være resultatet af dette G20-møde. I betragtning af at vi både har fare for krig, som det blev demonstreret meget akut igen i form af hændelsen i nærheden af Kertj- broen i Sortehavet, samt at den generelle situation mellem de store atommagter ikke ligefrem er god, så er faren for atomkrig potentielt til stede. Dernæst har vi den umiddelbare fare for en gentagelse af den finansielle krise i 2008, bortset fra at det denne gang kan blive meget, meget værre, fordi alle parametre er meget værre end i 2008.

I lyset af disse to eksistentielle kriser har vi defineret, hvad der bør være udfaldet af enten hele G20-mødet, eller i det mindste fra de af statsoverhovederne, som man kan forvente kan gå i retning af at etablere et nyt paradigme: Det refererer til præsidenterne Trump, Putin, Xi Jinping, premierminister Modi, premierminister Abe, og muligvis også andre stats- og regeringschefer. Hvad vi definerede, som det absolut nødvendige udfald, er, at de etablerer et Nyt Bretton Woods-system til at erstatte det nuværende helt bankerotte system. Det vil komme til at indtage den samme stilling som det gamle Bretton Woods-system, men vil også indbefatte de ekstra funktioner, som Franklin D. Roosevelt oprindeligt ønskede: At afslutte kolonialismen for udviklingslandene, hvilket desværre ikke blev indført, fordi Roosevelt døde, og Bretton Woods blev etableret af Truman og Churchill, i hvert fald under disses politiske vejledning.

Selvfølgelig vil en Ny Bretton Woods-aftale kun fungere, hvis den ledsages af De Fire Love, som blev defineret af Lyndon LaRouche allerede i 2014, som de absolut nødvendige ændringer i det finansielle og økonomiske system, nemlig: For det første indførelsen af Glass/ Steagall-bankadskillelse; for det andet at overgå til en nationalbank for at bringe evnen til at skabe kredit tilbage under suveræne staters beføjelser under regeringers suveræne kontrol; for det tredje at skabe et internationalt kreditsystem; og for det fjerde at øge verdensøkonomiens produktivitet med et forceret udviklingsprogram for en fusionsøkonomi og etablering af et tættere internationalt rumsamarbejde for at opnå den nødvendige forøgelse i verdensøkonomiens produktivitet.

I betragtning af at det ikke kan forventes, at alle lande i G20 vil være enige om det – jeg kan nemt forestille mig, at de, der er helt forbundet med City of London samt med modstanden mod Trump, der stammer fra Wall Street – at der vil være nogle lande, som absolut vil modsætte sig en sådan løsning. Derfor har vi foreslået, at det kun kan være i et samarbejde mellem de lande, der er stærke nok til at modsætte sig magten i disse finansielle centre, London og Wall Street – og der kan dermed kun kan være tale om præsident Trump, præsident Xi Jinping, præsident Putin, og premierminister Modi, de fire stormagter tilsammen, som repræsenterer både de største atombevæbnede magter, de største økonomier og de største befolkninger. De skal arbejde sammen.

Det er åbenbart, at der findes et sådant potentiale. Og efter at præsident Trump gentagne gange i valgkampen og igen efter at han blev præsident har udtalt, at han ønsker at forbedre forholdet til Rusland, blev hele Russiagate lanceret [af hans politiske modstandere] for at forhindre, at det sker. For nærværende er Russiagate blevet mere eller mindre miskrediteret, og til trods for spændingerne i forhold til Kina vedrørende handelsspørgsmål er der positive tegn på, at både Kina og USA kan være villige til at nå en aftale om at

overvinde den nuværende handelskrig. Dette potentiale fremstår tydeligt, og det står meget klart, at det vil afgøre meget af spørgsmålet om, hvorvidt menneskeheden – i lyset af eksistentielle farer – vil være i stand til at regere sig selv, at indføre en regeringsstruktur, som muliggør den langsigtede opretholdelse af verdens befolkning. Dette er et meget akut spørgsmål.

Man kan for eksempel se, at den nuværende kinesiske ambassadør i USA, Cui Tiankai, netop i går udstedte en meget klar advarsel om, at verden skal lære lektien af 1930'ernes store depression, som resulterede i Anden Verdenskrig. Han advarer også om, at manglende evne til at løse de nuværende spændinger kunne føre til en ny verdenskrig og en ny finansiel krise, der vil være værre end 30'ernes depression. Den samme ambassadør, Cui, rejste allerede for et år siden i en tale i New York et grundlæggende spørgsmål: Hvad skal forholdet mellem USA og Kina være? Han sagde, at der i verdenshistorien har været 16 tilfælde, hvor den dominerende magt blev erstattet af en opstigende magt – hvilket tydeligvis henviser til den nuværende situation mellem USA og Kina – og at det i 12 tilfælde førte til en stor krig og i 4 tilfælde førte til en situation, hvor den opstigende magt simpelthen erstattede den hidtil dominerende magt, uden at det kom til krig. Han understregede, at Kina hverken ønsker at situationen fører til krig, men at Kina heller ikke forsøger at erstatte USA som den dominerende magt i verden. Kinas politik er derimod at foreslå et helt nyt sæt af internationale relationer med win-win-samarbejde mellem suveræne magter og respekt for de andre landes suverænitet, respekt for det andet lands sociale system, en ikke-indblanding i det andet lands indre anliggender og simpelthen samarbejde til gensidig gavn for alle, der deltager i dette nye system.

Det er efter min mening det, som vi har set udspille sig i virkeligheden i de seneste fem år, siden præsident Xi Jinping i Kasakhstan i september 2013 annoncerede Den Nye Silkevej, og

hvor vi siden har været vidne til den enorme udvikling af Silkevejen, omfattende mere end 100 lande, og hvordan den helt har forvandlet stemningen i Afrika, som har fået indgydet mod og optimisme på grund af Silkevejens massive investeringer i infrastruktur, industriparker, energiprojekter og lignende. Det samme gælder for næsten hele Latinamerika, mange lande i Asien og endda nogle europæiske lande, som absolut kan se fordelene i at samarbejde med dette nye system.

Nuvel, det tog Vesten, eller rettere vestlige tænketanke og medier, næsten fire år, før man så meget som indrømmede, at dette fandt sted. Jeg mener, at det var skuespil: Her har man det største infrastrukturprojekt nogensinde i verdenshistorien, allerede nu omkring 30 gange så stort som Marshall-planen, og de vestlige medier vil ikke tage notits af det! Så for omkring et år siden indså de, at det var helt ustoppeligt, og de begyndte så en hel spærreild af bagvaskelse og angreb på Den Nye Silkevej, og det er ganske sigende, at talerøret for det anglo-amerikanske etablissement, New York Times, i løbet af sidste weekend og weekenden før, havde over 10 eller 12 artikler, om Den Nye Silkevej, hvor de i grunden indrømmer, at det er ustoppeligt, at det allerede er her. Vesten tog helt fejl ved at tro, at hvis man tilbyder Kina at være medlem af WTO og deltage i frihandelssystemet, så vil Kina i sidste ende overtage det vestlige liberale system, det vestlige demokrati eller – hvis de skulle afslå det – simpelthen ville kollapse under byrden af en autokratisk ledelse.

New York Times indrømmer så modstræbende, at dette var et fejlagtigt skøn. Kina har ikke adopteret den vestlige demokratimodel, og er helt afgjort ikke kollapsede. Det har i stedet en forbløffende historik med høje økonomiske vækstrater uafbrudt gennem 40 år, som helt og holdent har forvandlet ikke kun Kina, men også en stor del af verdensøkonomien. Kina har nu en velhavende middelklasse der udgør en god del af befolkningen, 400 millioner, og denne vil blive fordoblet i

løbet af de næste 10 år. Og at den kinesiske model i grunden er attraktiv for mange lande i verden.

De konkluderer dybest set, at den eneste måde at håndtere det på er indsatsen for at inddæmme Kina, om nødvendigt med konfrontation og endog krig. Et par amerikanske generaler sagde allerede for et par uger siden, at en krig mellem USA og Kina indenfor de næste 50 år er mere sandsynlig, end at dette undgås.

Det er naturligvis den berømte Thukydid-fælde: Dette refererer til situationen i det antikke Grækenland, rivaliseringen mellem Athen og Sparta, som førte til krigen på Peloponnes, og som en konsekvens heraf – hvilket folk normalt ikke nævner, når de taler om Thukydid-fælden – tilbagegangen og sammenbruddet af det antikke Grækenland. Så det indlysende spørgsmål er: Kan Vesten forholde sig til det faktum, at Kina er for opadgående, og at der ikke kan gøres noget ved det, fordi Kina først og fremmest er et land, der var den førende økonomiske og kulturelle magt i de fleste århundreder indenfor de seneste årtusinder, med kun en meget kort afbrydelse. Kina er fast besluttet på at vende tilbage, ikke for at erstatte andre lande, men for at tage en ledende rolle på verdensplan, og den kinesiske regering har en politik, der gør dette muligt. Hovedsageligt ved at lægge vægt på kontinuerlig innovation, at gå direkte frem til de mest avancerede teknologier – de har det mest avancerede forskningsprogram for fusionskraft; de har et meget, meget avanceret rumforskningsprogram, og de lægger stor vægt på uddannelse, fortræffelighed i uddannelser for de unge, kombineret med at Xi Jinping understreger behovet for særligt at have en æstetisk uddannelse af ungdommen, og også for de ældre. Fordi æstetisk uddannelse går i retning af skønhed i sindet og sjælens skønhed.

I betragtning af at Kina har en befolkning på 1,4 mia. mennesker, er Vestens ide om, at det vil være muligt at inddæmme dette, uden at det fører til krig, latterlig. Det

skal bemærkes, at hvis det kommer til krig, er der mange militære eksperter, der gør opmærksom på, at når man først begynder med at bruge bare et enkelt atomvåben, er det atomvåbneenes logik – i modsætning til traditionelle konventionelle våben – at samtlige våben vil blive brugt. Det ville naturligvis betyde udslettelsen af den menneskelige civilisation.

Så dette paradoks eksisterer tydeligvis, og det er Schiller Instituttets opfattelse, at det kun kan overvindes ved at formå Vesten, ved at vinde verdens lande over til deltagelse i det nye paradigme med et win-win-samarbejde.

Faren for krig er meget reel – vi har netop været vidne til hændelsen med ukrainske krigsskibes provokation i Sortehavet, tæt på det Asovske Hav og Kertj-broen. Nogle mennesker i Ukraine har allerede for nogle uger siden foreslået, at den nybyggede bro mellem Rusland og Krim skal sprænges. Det var selvfølgelig den hændelse der fandt sted for nogle dage siden [den 25. november], hvor ukrainske krigsskibe ikke fulgte de regler, der ellers er blevet etableret mellem Rusland og Ukraine, hvor man har pligt til at meddele ens hensigt om at passere gennem Kertj-strædet. De blev derfor tilbageholdt af det russiske militær; besætningerne blev arresteret og forhørt, og i mellemtiden er der fundet skriftligt materiale hos denne besætning, som instruerer dem om ikke at tilkendegive sig, for i hemmelighed at sejle til dette punkt i Kertj-strædet. Det tyder klart på at det var en provokation.

Hvad der derefter skete, var, at krigshøgene, som NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, straks sagde, at NATO fuldt ud står side om side med Ukraine; og nogle andre høge, som repræsentanter for »Integrity Initiative«, som jeg vil sige mere om lige om lidt, straks udtalte, at NATO burde sende en hel flotille ind i det Asovske Hav.

Dette blev i går fuldstændigt undsagt af præsident Putin, som ventede et par dage, og derefter udtalte, at dette klart var

en i forvejen planlagt provokation, og at den store fejl ligger hos nationerne i Vesten, der tankeløst straks tog Ukraines parti. Med sin typiske Putin-humor tilføjede han, at hvis Ukraine skulle forlange at spise spædbørn til morgenmad, så ville Vesten straks acceptere det.

Vestens rolle blev også stærkt fordømt af general Harald Kujat, tidligere formand for NATO's Militærkomité og før det også tysk militærchef, der undsagde Stoltenberg og sagde, at han gjorde en alvorlig fejl: ved en sådan hændelse er det yderst vigtigt, man først undersøger tingene, og at andre nationer ikke bør piske en stemning op, men forsøge at nedtrappe hele situationen. Det gjorde heldigvis de fleste af de vesteuropæiske regeringer, fordi de selvfølgelig indså, at en krig mellem Ukraine og Rusland let kan komme ud af kontrol og føre til en Tredje Verdenskrig.

Jeg tror, at denne hændelse, hvor faren endnu ikke er overstået, fordi Poroshenko annoncerede krigsretstilstand i dele af Ukraine, og vor kære ven Natalia Vitrenko, en ukrainsk politiker, advarede om, at dette betyder, at Poroshenko faktisk etablerer et diktatur i Ukraine – en krigsretstilstand, der eliminerer alle former for borgerlige rettigheder, er en ekstremt spændt situation. Hvem er nu anstifter af hele denne provokation? Hvis man ser på det faktum, at for ganske nylig, for et par dage siden, blev det afsløret, at der findes denne størrelse kaldet »Integrity Initiative«. Det er en meget mærkelig institution. Den køres fra britiske ambassader over hele verden, og det er faktisk en underafdeling af den britiske efterretningstjeneste. En af deres talsmænd, Edward Lucas, kom ud i forbindelse med denne ukrainske krise og sagde straks: Det er fuldstændig som Nazi-Tyskland, der angreb Polen i 1939, og krævede en øjeblikkelig eskalering og indsendelsen af krigsskibe i Sortehavet som en klar provokation.

Hvad er dette såkaldte »Integrity Initiative«? Storbritanniens nye generalstabschef, general Mark Carleton-Smith, har, som

den krigskræmmer han er, udtalt, at Rusland udgør en større fare for Storbritannien end ISIS eller al-Qaeda. Så dette »Integrity Initiative« har gjort følgende: Det har udpeget en række såkaldte »klyngegrupper« i flere forskellige lande. Tager vi nu et kig på hjemmesiden og på hvilke personer, der leder dette initiativ, ser vi, at det er folk fra hele verden, der er kendt for deres koldkrigsindstilling. Fra USA finder vi f.eks. Ian Brzezinski – søn til den infame Zbigniew Brzezinski, forfatter til bogen »The Grand Chessboard. American Primacy and its Geostrategic Imperatives.« Denne Ian Brzezinski er et fremtrædende medlem af Det Atlantiske Råd, der bør regnes som en af det Anglo-Amerikanske imperiums – eller rettere den britiske efterretningstjenestes – betydelige underafdelinger. Og fra Tyskland finder vi general Klaus Naumann, der er kendt for sin koldkrigsindstilling overfor Rusland. Så det er en flok af personer, der i bund og grund mener, at man søge mod en geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina. Det er netop den klike, der har været tættest på at tilvejebringe en ny verdenskrig.

Vi bliver nødt til at komme os over idéen om, at verden vil være for evigt delt i et antal geopolitiske blokke, hvor en nation eller en gruppe af nationer er i uløselig konflikt med en anden gruppe. Desværre er denne tankegang dybt indgroet i Den Europæiske Union; Frankrigs præsident Macron tænker sådan; Tysklands Kansler Merkel tænker sådan. Macron krævede for nyligt, at der oprettes en EU-hær [Macron skifter mellem at bruge »EU« og »Europa.« Han kender givetvis ikke forskellen – red.], som skal beskytte unionen mod Rusland, Kina og endog USA. Det er et typisk eksempel på den form for tankegang, der netop udgør en af opskifterne, der under de nuværende omstændigheder med et nært forestående finansielt sammenbrud kan lede til, at det 20. århundredes to katastrofale krige gentages.

Heldigvis træder alternativet også meget tydeligt frem. Jeg har allerede nævnt stemningen omkring Den Nye Silkevej, som er

ved at forvandle Afrika til et sted, hvor folk for første gang har et reelt håb om, at de med Kinas hjælp, og nu i stigende grad med hjælp fra flere andre lande som f.eks. Indien, Japan, Indonesien, Tyrkiet og mange andre, snart kan kalde sig selv »det nye Kina med afrikanske karakteristika.« Det er nemlig gået op for disse lande, at Afrika – et kontinent, der i 2050 vil være beboet af 2,5 milliarder mennesker – som Xi Jinping gjorde opmærksom på ved sin tale til BRICS-mødet i Johannesburg i september, har det største vækstpotentiale af alle verdens kontinenter. De har indset, at Afrika med sin meget unge befolkning, hvis denne befolkning bliver uddannet, og hvis de nødvendige investeringer i infrastruktur bliver stillet den til rådighed, kan blive den mest produktive befolkning i verden.

Dette er selvfølgelig et mareridt for de mennesker, der har forsøgt at undertrykke udviklingen i udviklingslandene, såsom IMF med dens »betingelser«, som udgør den egentlige gælds fælde. Som bekendt har IMF-betingelserne i bund og grund været med til at sikre, at udviklingslandene ville forblive forgældede, og at de hverken fik lov til at bruge deres indtægter til investeringer i sociale ydelser, uddannelse eller infrastruktur, men at de først og fremmest måtte betale af på gælden. Netop dette var et af de afgørende midler til at bremse udviklingen af disse lande.

Og selvfølgelig har vi Verdensnaturfonden, der på skændig og ugudelig vis forhindrede opførelsen af infrastruktur – og det for sneglenes skyld snarere end menneskenes. Og vi havde hele Romklubbens ugudelige ideologi om at ressourcerne på planeten angiveligt var begrænsede, og at udviklingslandenes udvikling derfor måtte undertrykkes.

Men da Kina lancerede Den Nye Silkevej, blev alt dette sat ud af kraft, for nu er der for første gang en reel mulighed for at overvinde udviklingslandenes underudvikling, og dette er blevet forstået af landene i »Det Globale Syd« repræsenteret af flere store organisationer såsom G77, Organisationen for Islamiske lande (OIC), Mercado Común del Sur (Mercosur) og Den

Afrikanske Union. Alle disse organisationer er nu på hver deres vis inspireret af idéen om Den Nye Silkevej.

Og selv i Europa ændrer Den Nye Silkevej tingene i al hast: Der er 16+1-landene (de øst- og centraleuropæiske lande plus Kina), som er meget glade for at danne knudepunkter mellem Europa og Asien i udviklingen af Den Nye Silkevej. Der er Grækenland, som er fuldstændig omdannet på grund af kinesiske investeringer i Piræus (havneby tæt på Athen – red.) og andre infrastrukturprojekter. Den nye italienske regering er helt forandret: I forhold til Kina lytter den ikke længere til EU. De førende ministre – som f.eks. (finansminister – red.) Giovanni Tria, ministersekretær i ministeriet for økonomisk udvikling Michele Geraci og selv premierminister Giuseppe Conte – arbejder grundlæggende set for et samarbejde mellem Kina og Italien, ikke kun i form af gensidige investeringer, men især i form af investeringer i fælles projekter i Afrika. Og et af de mest herlige eksempler herpå er aftalen mellem Kina og Italien om at arbejde sammen med landene i Kommissionen for Tchadsø-sænkningen for at gennemføre Transaqua-projektet, som jeg er sikker på, at Hussein (Askary – red.) allerede har talt om.

Men så har vi også Spanien, hvor præsident Xi netop har været på statsbesøg, ved hvilken lejlighed der blev indgået en meget vidtrækkende samarbejdsaftale mellem Kina og Spanien, mens man samtidig understregede de to landes kulturelle bånd, der går 2000 år tilbage. Og så vil Xi Jinping også besøge Portugal, når han kommer tilbage fra G20-topmødet. Og mellem Portugal og Kina er der en fast aftale om, at også Portugal bliver et knudepunkt – Spanien og Portugal vil ikke kun være knudepunkter for den eurasiske forbindelse til Den Nye Silkevej, men også knudepunkt for alle spansk- og portugisisk-talende lande i hele verden. Så det er dette, som Schiller Instituttet understregede i vores rapport om »verdenslandbroen« (The New Silk Road Becomes The World Land-Bridge. A Shared Future For Humanity. Volume II – red.), nemlig arbejdet på den såkaldte Transatlantiske Rute (en del af Kinas Maritime Silkevej – red.), for på den måde at

sammenbinde De Vestindiske Øer, Mellemamerika og Sydamerika med disse portugisisk- og spansktalende lande og således med Europa.

Verdenslandbroen er altså ved at blive realiseret. Der har lige fundet en meget interessant og håbefuldst begivenhed sted i Hamborg mellem Kina og Hamborgs handelskammer, hvor alle, med undtagelse af en enkelt »Greenie«, der var helt ved siden af sig selv – men alle de andre talere var mere eller mindre optimistiske og talte om, hvordan Hamborg er det naturlige bindeled, ikke kun for landforbindelsen – og jeg tror der for nuværende ankommer 23 togforbindelser om ugen fra Kina til Hamborg – men selvfølgelig også et afgørende led i den Maritime Silkevej, da Hamborg har Tysklands største havn.

Dette er alt sammen meget, meget interessant. Så må jeg ikke glemme at nævne Schweiz, som også er om bord. Østrig: Østrigs nye regering har endog med i koalitionsaftalen, at Østrig ønsker at blive et knudepunkt i Den Nye Silkevej. Så jeg tror udviklingen faktisk, objektivt set, er meget, meget lovende. Men selvfølgelig skal der gøres meget mere, for hvis I reflekterer over det, jeg sagde i begyndelsen, nemlig at udfaldet af G20-topmødet bør være et nyt »Bretton Woods«-system og et nyt system for at beskytte vores nationer mod faren for et nyt finansielt sammenbrud, så er dette endnu ikke opnået.

Ellers mener jeg, at vi – på trods af alle de farer jeg har nævnt – objektivt set kan være meget optimistiske, fordi et nyt system er inden for rækkevidde. Og jeg vil blot tilføje, at den økonomiske udvikling absolut må kombineres med en renæssance af klassisk kultur. For hvis man ser på værdierne i Vesten lige nu – jeg vil kort identificere, hvad jeg mener med det – den neoliberale eller liberale filosofi eller ideologi, der har overtaget i Vesten, er korrekt blevet afvist af Rusland og Kina – en ideologi hvor »alt er tilladt.« Der er ikke to køn, men nu er der omtrent 49 køn; man har pornografi uden grænser; børn kan gå på internettet og se de værste tænkelige grusomheder; den vold, der forekommer nu, har desværre rødder i USA – der er masseskyderierne i skolerne

næsten hver dag. I USA har der allerede været mere end 300 masseskyderier (i år – red.). Der er opiumepidemien i USA. Vi ser en stigning i skyderier, alkoholisme, stofmisbrug; levetiden i USA er nu faldet for første gang nogensinde to år i træk! Hvis der findes en parameter for en økonomi under sammenbrud, er det, at den forventede levealder falder.

Og i Europa er vi ikke langt bagefter, hvis man ser på volden i skolerne i Tyskland, for blot at nævne ét element. Jeg tror, at vi har et absolut påtrængende behov for en renæssance indenfor den menneskelige kultur, klassisk kultur, klassisk musik, digtekunsten og andre kunstområder.

Helga Zepp-LaRouche talte til seminaret via video-link fra Tyskland. Derudover talte EIR's økonomiredaktør Paul Gallagher via video-link fra Virginia og Hussein Askary til seminaret i København.

TOM GILLESBERG: Jeg synes Helga Zepp-LaRouche blev meget smukt introduceret af Hussein Askary, der i sin præsentation gennemgik den fantastiske rolle hun, som grundlægger af Schiller Instituttet, som »Silkevejs-damen«, har påtaget sig i at skabe denne Bælte- og Vej-politik, politikken for Den Nye Silkevej. Så vi er meget stolte og glade over at kunne have hende med her »live# for at diskutere situationen i verden som den ser ud lige nu, efter de amerikanske midtvejsvalg og dagen før G20-topmødet starter i Buenos Aires. Så, Helga, tak fordi du er med os her. Ordet er dit.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg er meget glad for at kunne tale med jer, selvom det kun er via video-link. Naturligvis har vi nået et meget vigtigt punkt i historien, og for en gang skyld er jeg enig med præsident Macron fra Frankrig, som netop har sagt, at det kommende G20-møde hellere må bringe nogle reelle resultater, for ellers vil en sådan samling af statsledere nærmest have en modsat, ikke-konstruktiv effekt.

Det er jeg enig i.

I gennem de sidste mange uger, ja faktisk måneder, har vi lavet en kampagne for, hvad der grundlæggende set bør være resultatet af dette G20-møde. I betragtning af at vi både har fare for krig, som det blev demonstreret meget akut igen i form af hændelsen i nærheden af Kertj- broen i Sortehavet, samt at den generelle situation mellem de store atommagter ikke ligefrem er god, så er faren for atomkrig potentielt til stede. Dernæst har vi den umiddelbare fare for en gentagelse af den finansielle krise i 2008, bortset fra at det denne gang kan blive meget, meget værre, fordi alle parametre er meget værre end i 2008.

I lyset af disse to eksistentielle kriser har vi defineret, hvad der bør være udfaldet af enten hele G20-mødet, eller i det mindste fra de af statsoverhovederne, som man kan forvente kan gå i retning af at etablere et nyt paradigme: Det refererer til præsidenterne Trump, Putin, Xi Jinping, premierminister Modi, premierminister Abe, og muligvis også andre stats- og regeringschefer. Hvad vi definerede, som det absolut nødvendige udfald, er, at de etablerer et Nyt Bretton Woods-system til at erstatte det nuværende helt bankerotte system. Det vil komme til at indtage den samme stilling som det gamle Bretton Woods-system, men vil også indbefatte de ekstra funktioner, som Franklin D. Roosevelt oprindeligt ønskede: At afslutte kolonialismen for udviklingslandene, hvilket desværre ikke blev indført, fordi Roosevelt døde, og Bretton Woods blev etableret af Truman og Churchill, i hvert fald under disses politiske vejledning.

Selvfølgelig vil en Ny Bretton Woods-aftale kun fungere, hvis den ledsages af De Fire Love, som blev defineret af Lyndon LaRouche allerede i 2014, som de absolut nødvendige ændringer i det finansielle og økonomiske system, nemlig: For det første indførelsen af Glass/ Steagall-bankadskillelse; for det andet at overgå til en nationalbank for at bringe evnen til at skabe kredit tilbage under suveræne staters beføjelser under

regeringers suveræne kontrol; for det tredje at skabe et internationalt kreditsystem; og for det fjerde at øge verdensøkonomiens produktivitet med et forceret udviklingsprogram for en fusionsøkonomi og etablering af et tættere internationalt rumsamarbejde for at opnå den nødvendige forøgelse i verdensøkonomiens produktivitet.

I betragtning af at det ikke kan forventes, at alle lande i G20 vil være enige om det – jeg kan nemt forestille mig, at de, der er helt forbundet med City of London samt med modstanden mod Trump, der stammer fra Wall Street – at der vil være nogle lande, som absolut vil modsætte sig en sådan løsning. Derfor har vi foreslået, at det kun kan være i et samarbejde mellem de lande, der er stærke nok til at modsætte sig magten i disse finansielle centre, London og Wall Street – og der kan dermed kun være tale om præsident Trump, præsident Xi Jinping, præsident Putin, og premierminister Modi, de fire stormagter tilsammen, som repræsenterer både de største atombevåbnede magter, de største økonomier og de største befolkninger. De skal arbejde sammen.

Det er åbenbart, at der findes et sådant potentiale. Og efter at præsident Trump gentagne gange i valgkampen og igen efter at han blev præsident har udtalt, at han ønsker at forbedre forholdet til Rusland, blev hele Russiagate lanceret [af hans politiske modstandere] for at forhindre, at det sker. For nærværende er Russiagate blevet mere eller mindre miskrediteret, og til trods for spændingerne i forhold til Kina vedrørende handelsspørgsmål er der positive tegn på, at både Kina og USA kan være villige til at nå en aftale om at overvinde den nuværende handelskrig. Dette potentiale fremstår tydeligt, og det står meget klart, at det vil afgøre meget af spørgsmålet om, hvorvidt menneskeheden – i lyset af eksistentielle farer – vil være i stand til at regere sig selv, at indføre en regeringsstruktur, som muliggør den langsigtede opretholdelse af verdens befolkning. Dette er et meget akut spørgsmål.

Man kan for eksempel se, at den nuværende kinesiske ambassadør i USA, Cui Tiankai, netop i går udstedte en meget klar advarsel om, at verden skal lære lektien af 1930'ernes store depression, som resulterede i Anden Verdenskrig. Han advarer også om, at manglende evne til at løse de nuværende spændinger kunne føre til en ny verdenskrig og en ny finansiel krise, der vil være værre end 30'ernes depression. Den samme ambassadør, Cui, rejste allerede for et år siden i en tale i New York et grundlæggende spørgsmål: Hvad skal forholdet mellem USA og Kina være? Han sagde, at der i verdenshistorien har været 16 tilfælde, hvor den dominerende magt blev erstattet af en opstigende magt – hvilket tydeligvis henviser til den nuværende situation mellem USA og Kina – og at det i 12 tilfælde førte til en stor krig og i 4 tilfælde førte til en situation, hvor den opstigende magt simpelthen erstattede den hidtil dominerende magt, uden at det kom til krig. Han understregede, at Kina hverken ønsker at situationen fører til krig, men at Kina heller ikke forsøger at erstatte USA som den dominerende magt i verden. Kinas politik er derimod at foreslå et helt nyt sæt af internationale relationer med win-win-samarbejde mellem suveræne magter og respekt for de andre landes suverænitet, respekt for det andet lands sociale system, en ikke-indblanding i det andet lands indre anliggender og simpelthen samarbejde til gensidig gavn for alle, der deltager i dette nye system.

Det er efter min mening det, som vi har set udspille sig i virkeligheden i de seneste fem år, siden præsident Xi Jinping i Kasakhstan i september 2013 annoncerede Den Nye Silkevej, og hvor vi siden har været vidne til den enorme udvikling af Silkevejen, omfattende mere end 100 lande, og hvordan den helt har forvandlet stemningen i Afrika, som har fået indgydet mod og optimisme på grund af Silkevejens massive investeringer i infrastruktur, industriparker, energiprojekter og lignende. Det samme gælder for næsten hele Latinamerika, mange lande i Asien og endda nogle europæiske lande, som absolut kan se fordelene i at samarbejde med dette nye system.

Nuvel, det tog Vesten, eller rettere vestlige tænketanke og medier, næsten fire år, før man så meget som indrømmede, at dette fandt sted. Jeg mener, at det var skuespil: Her har man det største infrastrukturprojekt nogensinde i verdenshistorien, allerede nu omkring 30 gange så stort som Marshall-planen, og de vestlige medier vil ikke tage notits af det! Så for omkring et år siden indså de, at det var helt ustoppe ligt, og de begyndte så en hel spærreild af bagvaskelse og angreb på Den Nye Silkevej, og det er ganske sigende, at talerøret for det anglo-amerikanske etablissement, New York Times, i løbet af sidste weekend og weekenden før, havde over 10 eller 12 artikler, om Den Nye Silkevej, hvor de i grunden indrømmer, at det er ustoppe ligt, at det allerede er her. Vesten tog helt fejl ved at tro, at hvis man tilbyder Kina at være medlem af WTO og deltage i frihandelssystemet, så vil Kina i sidste ende overtage det vestlige liberale system, det vestlige demokrati eller – hvis de skulle afslå det – simpelthen ville kollapse under byrden af en autokratisk ledelse.

New York Times indrømmer så modstræbende, at dette var et fejlagtigt skøn. Kina har ikke adopteret den vestlige demokratimodel, og er helt afgjort ikke kollapse t. Det har i stedet en forbløffende historik med høje økonomiske vækstrater uafbrudt gennem 40 år, som helt og holdent har forvandlet ikke kun Kina, men også en stor del af verdensøkonomien. Kina har nu en velhavende middelklasse der udgør en god del af befolkningen, 400 millioner, og denne vil blive fordoblet i løbet af de næste 10 år. Og at den kinesiske model i grunden er attraktiv for mange lande i verden.

De konkluderer dybest set, at den eneste måde at håndtere det på er indsatsen for at inddæmme Kina, om nødvendigt med konfrontation og endog krig. Et par amerikanske generaler sagde allerede for et par uger siden, at en krig mellem USA og Kina indenfor de næste 50 år er mere sandsynlig, end at dette undgås.

Det er naturligvis den berømte Thukydid-fælde: Dette refererer til situationen i det antikke Grækenland, rivaliseringen mellem Athen og Sparta, som førte til krigen på Peloponnes, og som en konsekvens heraf – hvilket folk normalt ikke nævner, når de taler om Thukydid- fælden – tilbagegangen og sammenbruddet af det antikke Grækenland. Så det indlysende spørgsmål er: Kan Vesten forholde sig til det faktum, at Kina er for opadgående, og at der ikke kan gøres noget ved det, fordi Kina først og fremmest er et land, der var den førende økonomiske og kulturelle magt i de fleste århundreder indenfor de seneste årtusinder, med kun en meget kort afbrydelse. Kina er fast besluttet på at vende tilbage, ikke for at erstatte andre lande, men for at tage en ledende rolle på verdensplan, og den kinesiske regering har en politik, der gør dette muligt. Hovedsageligt ved at lægge vægt på kontinuerlig innovation, at gå direkte frem til de mest avancerede teknologier – de har det mest avancerede forskningsprogram for fusionskraft; de har et meget, meget avanceret rumforskningsprogram, og de lægger stor vægt på uddannelse, fortræffelighed i uddannelser for de unge, kombineret med at Xi Jinping understreger behovet for særligt at have en æstetisk uddannelse af ungdommen, og også for de ældre. Fordi æstetisk uddannelse går i retning af skønhed i sindet og sjælens skønhed.

I betragtning af at Kina har en befolkning på 1,4 mia. mennesker, er Vestens ide om, at det vil være muligt at inddæmme dette, uden at det fører til krig, latterlig. Det skal bemærkes, at hvis det kommer til krig, er der mange militære eksperter, der gør opmærksom på, at når man først begynder med at bruge bare et enkelt atomvåben, er det atomvåbnenes logik – i modsætning til traditionelle konventionelle våben – at samtlige våben vil blive brugt. Det ville naturligvis betyde udslettelsen af den menneskelige civilisation.

Så dette paradoks eksisterer tydeligvis, og det er Schiller

Instituttets opfattelse, at det kun kan overvindes ved at formå Vesten, ved at vinde verdens lande over til deltagelse i det nye paradigme med et win-win-samarbejde.

Faren for krig er meget reel – vi har netop været vidne til hændelsen med ukrainske krigsskibes provokation i Sortehavet, tæt på det Asovske Hav og Kertj-broen. Nogle mennesker i Ukraine har allerede for nogle uger siden foreslået, at den nybyggede bro mellem Rusland og Krim skal sprænges. Det var selvfølgelig den hændelse der fandt sted for nogle dage siden [den 25. november], hvor ukrainske krigsskibe ikke fulgte de regler, der ellers er blevet etableret mellem Rusland og Ukraine, hvor man har pligt til at meddele ens hensigt om at passere gennem Kertj-strædet. De blev derfor tilbageholdt af det russiske militær; besætningerne blev arresteret og forhørt, og i mellemtiden er der fundet skriftligt materiale hos denne besætning, som instruerer dem om ikke at tilkendegive sig, for i hemmelighed at sejle til dette punkt i Kertj-strædet. Det tyder klart på at det var en provokation.

Hvad der derefter skete, var, at krigshøgene, som NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, straks sagde, at NATO fuldt ud står side om side med Ukraine; og nogle andre høge, som repræsentanter for »Integrity Initiative«, som jeg vil sige mere om lige om lidt, straks udtalte, at NATO burde sende en hel flotille ind i det Asovske Hav.

Dette blev i går fuldstændigt undsagt af præsident Putin, som ventede et par dage, og derefter udtalte, at dette klart var en i forvejen planlagt provokation, og at den store fejl ligger hos nationerne i Vesten, der tankeløst straks tog Ukraines parti. Med sin typiske Putin-humor tilføjede han, at hvis Ukraine skulle forlange at spise spædbørn til morgenmad, så ville Vesten straks acceptere det.

Vestens rolle blev også stærkt fordømt af general Harald Kujat, tidligere formand for NATO's Militærkomité og før det også tysk militærchef, der undsagde Stoltenberg og sagde, at

han gjorde en alvorlig fejl: ved en sådan hændelse er det yderst vigtigt, man først undersøger tingene, og at andre nationer ikke bør piske en stemning op, men forsøge at nedtrappe hele situationen. Det gjorde heldigvis de fleste af de vesteuropæiske regeringer, fordi de selvfølgelig indså, at en krig mellem Ukraine og Rusland let kan komme ud af kontrol og føre til en Tredje Verdenskrig.

Jeg tror, at denne hændelse, hvor faren endnu ikke er overstået, fordi Poroshenko annoncerede krigsretstilstand i dele af Ukraine, og vor kære ven Natalia Vitrenko, en ukrainsk politiker, advarede om, at dette betyder, at Poroshenko faktisk etablerer et diktatur i Ukraine – en krigsretstilstand, der eliminerer alle former for borgerlige rettigheder, er en ekstremt spændt situation. Hvem er nu anstifter af hele denne provokation? Hvis man ser på det faktum, at for ganske nylig, for et par dage siden, blev det afsløret, at der findes denne størrelse kaldet »Integrity Initiative«. Det er en meget mærkelig institution. Den køres fra britiske ambassader over hele verden, og det er faktisk en underafdeling af den britiske efterretningstjeneste. En af deres talsmænd, Edward Lucas, kom ud i forbindelse med denne ukrainske krise og sagde straks: Det er fuldstændig som Nazi-Tyskland, der angreb Polen i 1939, og krævede en øjeblikkelig eskalering og indsendelsen af krigsskibe i Sortehavet som en klar provokation.

Hvad er dette såkaldte »Integrity Initiative«? Storbritanniens nye generalstabschef, general Mark Carleton-Smith, har, som den krigskræmmer han er, udtalt, at Rusland udgør en større fare for Storbritannien end ISIS eller al-Qaeda. Så dette »Integrity Initiative« har gjort følgende: Det har udpeget en række såkaldte »klyngegrupper« i flere forskellige lande. Tager vi nu et kig på hjemmesiden og på hvilke personer, der leder dette initiativ, ser vi, at det er folk fra hele verden, der er kendt for deres koldkrigsindstilling. Fra USA finder vi f.eks. Ian Brzezinski – søn til den infame Zbigniew

Brzezinski, forfatter til bogen »The Grand Chessboard. American Primacy and its Geostrategic Imperatives.« Denne Ian Brzezinski er et fremtrædende medlem af Det Atlantiske Råd, der bør regnes som en af det Anglo-Amerikanske imperiums – eller rettere den britiske efterretningstjenestes – betydelige underafdelinger. Og fra Tyskland finder vi general Klaus Naumann, der er kendt for sin koldkrigsindstilling overfor Rusland. Så det er en flok af personer, der i bund og grund mener, at man søge mod en geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina. Det er netop den klike, der har været tættest på at tilvejebringe en ny verdenskrig.

Vi bliver nødt til at komme os over idéen om, at verden vil være for evigt delt i et antal geopolitiske blokke, hvor en nation eller en gruppe af nationer er i uløselig konflikt med en anden gruppe. Desværre er denne tankegang dybt indgroet i Den Europæiske Union; Frankrigs præsident Macron tænker sådan; Tysklands Kansler Merkel tænker sådan. Macron krævede for nyligt, at der oprettes en EU-hær [Macron skifter mellem at bruge »EU« og »Europa.« Han kender givetvis ikke forskellen – red.], som skal beskytte unionen mod Rusland, Kina og endog USA. Det er et typisk eksempel på den form for tankegang, der netop udgør en af opskrifterne, der under de nuværende omstændigheder med et nært forestående finansielt sammenbrud kan lede til, at det 20. århundredes to katastrofale krige gentages.

Heldigvis træder alternativet også meget tydeligt frem. Jeg har allerede nævnt stemningen omkring Den Nye Silkevej, som er ved at forvandle Afrika til et sted, hvor folk for første gang har et reelt håb om, at de med Kinas hjælp, og nu i stigende grad med hjælp fra flere andre lande som f.eks. Indien, Japan, Indonesien, Tyrkiet og mange andre, snart kan kalde sig selv »det nye Kina med afrikanske karakteristika.« Det er nemlig gået op for disse lande, at Afrika – et kontinent, der i 2050 vil være beboet af 2,5 milliarder mennesker – som Xi Jinping gjorde opmærksom på ved sin tale til BRICS-mødet i

Johannesburg i september, har det største vækstpotentiale af alle verdens kontinenter. De har indset, at Afrika med sin meget unge befolkning, hvis denne befolkning bliver uddannet, og hvis de nødvendige investeringer i infrastruktur bliver stillet den til rådighed, kan blive den mest produktive befolkning i verden.

Dette er selvfølgelig et mareridt for de mennesker, der har forsøgt at undertrykke udviklingen i udviklingslandene, såsom IMF med dens »betingelser«, som udgør den egentlige gældsfølde. Som bekendt har IMF-betingelserne i bund og grund været med til at sikre, at udviklingslandene ville forblive forgældede, og at de hverken fik lov til at bruge deres indtægter til investeringer i sociale ydelser, uddannelse eller infrastruktur, men at de først og fremmest måtte betale af på gælden. Netop dette var et af de afgørende midler til at bremse udviklingen af disse lande.

Og selvfølgelig har vi Verdensnaturfonden, der på skændig og ugudelig vis forhindrede opførelsen af infrastruktur – og det for sneglenes skyld snarere end menneskenes. Og vi havde hele Romklubbens ugudelige ideologi om at ressourcerne på planeten angiveligt var begrænsede, og at udviklingslandenes udvikling derfor måtte undertrykkes.

Men da Kina lancerede Den Nye Silkevej, blev alt dette sat ud af kraft, for nu er der for første gang en reel mulighed for at overvinde udviklingslandenes underudvikling, og dette er blevet forstået af landene i »Det Globale Syd« repræsenteret af flere store organisationer såsom G77, Organisationen for Islamiske lande (OIC), Mercado Común del Sur (Mercosur) og Den Afrikanske Union. Alle disse organisationer er nu på hver deres vis inspireret af idéen om Den Nye Silkevej.

Og selv i Europa ændrer Den Nye Silkevej tingene i al hast: Der er 16+1-landene (de øst- og centraleuropæiske lande plus Kina), som er meget glade for at danne knudepunkter mellem Europa og Asien i udviklingen af Den Nye Silkevej. Der er

Grækenland, som er fuldstændig omdannet på grund af kinesiske investeringer i Piræus (havneby tæt på Athen – red.) og andre infrastrukturprojekter. Den nye italienske regering er helt forandret: I forhold til Kina lytter den ikke længere til EU. De førende ministre – som f.eks. (finansminister – red.) Giovanni Tria, ministersekretær i ministeriet for økonomisk udvikling Michele Geraci og selv premierminister Giuseppe Conte – arbejder grundlæggende set for et samarbejde mellem Kina og Italien, ikke kun i form af gensidige investeringer, men især i form af investeringer i fælles projekter i Afrika. Og et af de mest herlige eksempler herpå er aftalen mellem Kina og Italien om at arbejde sammen med landene i Kommissionen for Tchadsø-sænkningen for at gennemføre Transaqua-projektet, som jeg er sikker på, at Hussein (Askary – red.) allerede har talt om.

Men så har vi også Spanien, hvor præsident Xi netop har været på statsbesøg, ved hvilken lejlighed der blev indgået en meget vidtrækkende samarbejdsaftale mellem Kina og Spanien, mens man samtidig understregede de to landes kulturelle bånd, der går 2000 år tilbage. Og så vil Xi Jinping også besøge Portugal, når han kommer tilbage fra G20-topmødet. Og mellem Portugal og Kina er der en fast aftale om, at også Portugal bliver et knudepunkt – Spanien og Portugal vil ikke kun være knudepunkter for den eurasiske forbindelse til Den Nye Silkevej, men også knudepunkt for alle spansk- og portugisisk-talende lande i hele verden. Så det er dette, som Schiller Instituttet understregede i vores rapport om »verdenslandbroen« (The New Silk Road Becomes The World Land-Bridge. A Shared Future For Humanity. Volume II – red.), nemlig arbejdet på den såkaldte Transatlantiske Rute (en del af Kinas Maritime Silkevej – red.), for på den måde at sammenbinde De Vestindiske Øer, Mellemamerika og Sydamerika med disse portugisisk- og spansktalende lande og således med Europa.

Verdenslandbroen er altså ved at blive realiseret. Der har

lige fundet en meget interessant og håbefuldst begivenhed sted i Hamborg mellem Kina og Hamborgs handelskammer, hvor alle, med undtagelse af en enkelt »Greenie«, der var helt ved siden af sig selv – men alle de andre talere var mere eller mindre optimistiske og talte om, hvordan Hamborg er det naturlige bindeled, ikke kun for landforbindelsen – og jeg tror der for nuværende ankommer 23 togforbindelser om ugen fra Kina til Hamborg – men selvfølgelig også et afgørende led i den Maritime Silkevej, da Hamborg har Tysklands største havn.

Dette er alt sammen meget, meget interessant. Så må jeg ikke glemme at nævne Schweiz, som også er om bord. Østrig: Østrigs nye regering har endog med i koalitionsaftalen, at Østrig ønsker at blive et knudepunkt i Den Nye Silkevej. Så jeg tror udviklingen faktisk, objektivt set, er meget, meget lovende. Men selvfølgelig skal der gøres meget mere, for hvis I reflekterer over det, jeg sagde i begyndelsen, nemlig at udfaldet af G20-topmødet bør være et nyt »Bretton Woods«-system og et nyt system for at beskytte vores nationer mod faren for et nyt finansielt sammenbrud, så er dette endnu ikke opnået.

Ellers mener jeg, at vi – på trods af alle de farer jeg har nævnt – objektivt set kan være meget optimistiske, fordi et nyt system er inden for rækkevidde. Og jeg vil blot tilføje, at den økonomiske udvikling absolut må kombineres med en renæssance af klassisk kultur. For hvis man ser på værdierne i Vesten lige nu – jeg vil kort identificere, hvad jeg mener med det – den neoliberale eller liberale filosofi eller ideologi, der har overtaget i Vesten, er korrekt blevet afvist af Rusland og Kina – en ideologi hvor »alt er tilladt.« Der er ikke to køn, men nu er der omtrent 49 køn; man har pornografi uden grænser; børn kan gå på internettet og se de værste tænkelige grusomheder; den vold, der forekommer nu, har desværre rødder i USA – der er masseskyderierne i skolerne næsten hver dag. I USA har der allerede været mere end 300 masseskyderier (i år – red.). Der er opiumepidemien i USA. Vi

ser en stigning i skyderier, alkoholisme, stofmisbrug; levetiden i USA er nu faldet for første gang nogensinde to år i træk! Hvis der findes en parameter for en økonomi under sammenbrud, er det, at den forventede levealder falder.

Og i Europa er vi ikke langt bagefter, hvis man ser på volden i skolerne i Tyskland, for blot at nævne ét element. Jeg tror, at vi har et absolut påtrængende behov for en renæssance indenfor den menneskelige kultur, klassisk kultur, klassisk musik, digtekunsten og andre kunstområder.

Dette er blevet forstået i Kina. Jeg har allerede nævnt Xi Jinpings understregning af behovet for æstetisk uddannelse, og den vigtigste kinesiske taler på konferencen i Hamborg i går, vicepræsident Liu He, som er den vigtigste økonomiske rådgiver for Xi Jinping, afveg fra sin skriftlige tekst og sagde, at han ønskede at dele en historie med publikum. Under kulturrevolutionen, da han var ung, måtte han gemme sig i en af hutongerne i Beijing – dette er de gamle bydele – og han måtte i hemmelighed lytte til Felix Mendelssohns violinkoncert i C-mol. Det betød, at han blev helt forelsket i klassisk musik og har forfulgt den passion lige siden.

Jeg synes, at dette er meget lovende. Som I ved, er vi overbeviste om, at det ligger i den menneskelige natur, at alle mennesker grundlæggende er gode, at mennesket har en ubegrænset evne til at forbedre sig selv, ikke kun med hensyn til intellekt, men også, at den æstetiske uddannelse betyder, at man kan uddanne sine følelser indtil man blindt kan følge dem, fordi de aldrig vil fortælle en noget andet, end hvad fornuften tilsiger. Dette er Friedrich Schillers definition på den smukke sjæl. Han siger, at nødvendighed og lidenskab, fri vilje og pligt går op i en højere enhed, og dette er en tilstand, hvor mennesket virkelig er frit: Fordi du gør det nødvendige med lidenskab, fordi du ikke kan tænke på nogen anden måde end på fornuftens niveau.

Dette er ikke er en utopi, men det er noget, der kan

gennemføres fuldt ud, og er i øvrigt noget, som også ligger i Konfutses filosofi. Konfutsen havde næsten samme idé om æstetisk uddannelse som Friedrich Schiller: At man gennem musik, gennem poesi, ved at lære skønhed, så kan man faktisk omdanne folkets karakter til at blive smukke sjæle, til at opnå visdom, og tjene almenvellet.

Jeg tror, at hvis menneskeheden når frem til et nyt paradigme, så vil forholdene mellem nationer blive sådan, at hver nation vil referere til den bedste tradition hos den anden og blive beriget ved at opdage skønheden i den anden nations mest avancerede kultur, og at det i stigende grad bliver karakteren af relationer mellem nationer: at vi vil ophøre med at opføre os som små fireårige drenge, der sparker hinanden over skinnebenene, hvilket betyder at føre krig og lignende ting, og, at vi som menneskelig art bliver voksne og renoverer vores relationer. Som astronauter, der alle – alle astronauter, der har været i rummet, som var på ISS, siger det samme: Når du er ude i rummet, erkender du, at du kun kan samarbejde på grundlag af fornuft, for ellers vil du ophøre med at eksistere, og når du betragter vores lille blå planet fra rummet, indser man, at der er så meget, der venter på at blive opdaget! Først og fremmest er der ingen grænser, der er ingen racer, der er kun én menneskehed, og du erkender, at vores univers er så stort! Og at vi som en menneskelig art skal samarbejde for at kunne have en vedvarende eksistens i dette univers over de næste tusinder og atter tusinder af år.

Med Hubble-teleskopet har vi været i stand til at opdage, at vi i øjeblikket kender til eksistensen af 2 billioner galakser! Det er noget, der kan overvælde sindet – hvis jeg forsøger at tænke på Solsystemet, Mælkevejen, Galaksen, der allerede er gigantisk. Men ideen om 2 billioner galakser viser os, at vi som menneskelig art kun lige er begyndt at tage de første babyskridt i retning af perfektionen af vores art.

Jeg tror under alle omstændigheder, at vi befinder os ved afslutningen af en epoke. Jeg tror, at vi har en meget god

chance for at lægge geopolitikkens epoke bag os; at vi virkelig kan skabe et system til regeringsførelse, som muliggør fredelig sameksistens og udvikling for hele menneskeheden. Jeg vil opfordre Jer til at være optimistisk omkring det, og deltage i Schiller-instituttets indsats, for dette har været vores perspektiv igennem de seneste 40-50 år – for min mands vedkommende 50 år – og jeg tror, at vi er på nippet til at se realiseringen af denne vision.

Mange tak.

Fransk massestrejke decimerer globalisterne og svindelnummeret med klimaforandringer

Schiller Instituttets internationale webcast med Helga Zepp-LaRouche den 12. december 2018

Den franske præsident Emmanuel Macron har kapituleret til De Gule Vestes oprør i Frankrig – hvad er det egentlig, der foregår? Opstanden i Frankrig er ikke en serie af “protester” – det er en type af fænomen, som Lyndon LaRouche tidligere har identificeret som en “massestrejke” (med henvisning til Rosa Luxemburgs indsigt).

Som Schiller Instituttet har advaret om i årtier, er den såkaldte “klimaforandring” en skræmme-kampagne, en dækhistorie for en malthusiansk politik med radikale nedskæringer – en

britisk-globalistisk plan for at reducere levestandarden, reducere energiforbruget og reducere befolkningen.

Nu ser vi denne underliggende virkelighed bryde igennem.

POLITISK ORIENTERING den 13. december 2018: EU i opløsning: Fransk protestbevægelse seneste udtryk for oprør fra Vestens befolkning

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

1. del: Indlæg:

2. del: Diskussion:

Kaos i Europa mens Den nye Silkevej anviser løsningen

Den 12. december (EIRNS) – De tidligere grundpiller i den Europæiske Union – Frankrig, Storbritannien og Tyskland – fortsætter med at svækkes i et utroligt tempo, selv mens momentum for den Nye Silkevej vokser med en lige så utrolig hastighed. Det er helt oplagt, at det ene er løsningen til det andet. Helga Zepp-LaRouche observerede i dag, at mange iagttagere nu noterer sig det indlysende – Kinas model har løftet 800 millioner mennesker ud af fattigdom og tager processen ud til verden gennem deres Bælte og Vej-Initiativ, mens EU lider under økonomisk forfald, lønnedgang og politisk kaos. Hvem ville argumentere til fordel for den nuværende vestlige model, bortset fra idioter? Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) udgav sin globale løn-rapport for 2017 i slutningen af november, hvoraf det fremgår, at den globale lønstigning var den laveste siden 2008, tæt på nul, selv om den var 4,3 % på de nye markeder, primært på grund af Bælte og Vej-processen. Lønnen faldt faktisk i Frankrig, Tyskland, Italien og Spanien (Italien, Spanien og Portugal har nu tilsluttet sig Bælte og Vej-Initiativet).

På den anden side af debatten konkluderede en undersøgelse, der blev udgivet i september af AidData fra "College of William and Mary", om de "kinesiske infrastrukturprojekter og udbredelsen af økonomisk aktivitet i udviklingslande", at i modsætning til uligheden som følge af mange af de vestlige investeringsprojekter i udviklingssektoren: "Vi finder, at kinesiske udviklingsprojekter generelt, og især kinesiske transportprojekter, reducerer økonomisk ulighed indenfor og mellem decentrale lokaliteter" og "producerer økonomiske effekter, der fører til en mere ligelig fordeling af den økonomiske aktivitet. "Undersøgelsen blev finansieret af FN, Singapores ministerium for uddannelse, USAID og fonde i USA og

Europa. Konferencer, der fremmer Bæltet og Vejen, foregår nu i Asien, Afrika, Europa og Latinamerika i et tempo på omkring et dusin hver uge. Så meget for snakken om kinesisk "imperialisme" og "gældsfølde".

I Frankrig forsvinder De gule Vestes protester ikke, på trods af præsident Emmanuel Macrons kapitulation i mandags til nogle få af deres krav. Flere demonstrationer er planlagt til weekenden. Venstrepartierne i Nationalforsamlingen har fremsat en opfordring til afstemning om mistillid til regeringen, som finder sted torsdag eftermiddag, 13. december. Selvom det er usandsynligt at den vedtages, vil det tvinge regeringen til at afsløre deres budget for næste år; et budget som forventes at skubbe udgifterne langt over EU's pålagte grænser på 3 % af BNP. EU har allerede sagt, at EU i modsætning til deres åbne konflikt med Italien over Italiens afvisning af at skære deres budget (på bekostning af befolkningen og økonomien) ikke planlægger at kritisere Macron for at gøre det samme for at redde sit skind. På den konservative side tweetede Marine Le Pen, leder af det franske nationale protestparti, at Macron gav et par indrømmelser, men han "nægter at indrømme, at hans ledelsesmodel bliver udfordret. Denne model repræsenterer overdreven globalisering, illoyal konkurrence, udbredt frihandel og massiv indvandring med alle dets sociale og kulturelle konsekvenser. Kort sagt, Macron har netop lavet et strategisk tilbagetog!"

Situationen er den samme i London, hvor premierminister Theresa May blev udsat for et mistillidsvotum i sit eget konservative parti i aftes. Hun overlevede afstemningen – 200 mod 117 – men hun måtte love ikke at lede partiet frem mod det næste planlagte nationale valg i 2022. Mange observatører af processen advarede om, at hvis så mange som 100 konservative stemte imod hende, ville det være meget vanskeligt for hende at beholde magten. Efter at have annulleret den planlagte parlamentsafstemning om hendes falske Brexit-plan i tirsdags, indrømmende at det ville være blevet grundigt

forkastet, er hun langt fra sikker i sin stilling. Kilder i Storbritannien har fortalt til EIR, at ingen fra noget parti ønsker hendes job på nuværende tidspunkt, da der ikke er nogen vej ud af det hul, som hun har skabt for landet ved at holde Brexit-processen hemmelig indtil sidste øjeblik.

Samtidig eksploderer skandalen om den britiske regeringsfinansierede undergravende operation, kendt som "Integrity Initiative", og dens overordnede gruppe, Institute for Statecraft, både for regeringen og de britiske efterretningstjenester. Oprettet for at drive skjulte operationer i alle lande i Europa og USA, for at forgifte ethvert konstruktivt forhold til Rusland, er de nu blevet taget i angrebet på oppositionspartiet Labour, herunder at kalde Jeremy Corbyn en "nyttig idiot" for russerne – ligesom MI6 foretog skjulte aktioner for at forstyrre det amerikanske valg i 2016, og fejlagtigt udpensle Trump som en russisk håndlanger. Det hackede materiale er anerkendt for at være korrekt, men udenrigsministeriet har patetisk hævdet, at lækagen var et beskidt russisk trick- indrømmende som sædvanlig, at der ikke er noget bevis, men det må simpelthen være russerne!

Valget er klart for alle dem, der er enige med Friedrich Schiller i, at vi alle må være "patrioter i vores nationer og borgere i verden." Imperiets hensygnende styrke må aflives gennem et nyt Bretton Woods, Glass/Steagall-lovgivning og en tilbagevenden til videnskabelige og industrielle fremskridt, mens imperialistisk og krigerisk geopolitik erstattes af en win-win-politik, karakteriseret ved Den nye Silkevej. Det er nu det gælder.

Afskriftet af Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets og EIR's seminar for diplomater den 29. november 2018

(Vi er i gang med at oversætte talen til dansk.)

Helga Zepp-LaRouche addressed the seminar via video conference from Germany. In addition EIR Economics Editor Paul Gallagher by pre-recorded video from Virginia, and Hussein Askary in person addressed the seminar in Copenhagen. Diplomats from nine countries attended the seminar, as well as members and contacts of The Schiller Institute.

TOM GILLESBERG: Helga Zepp-LaRouche was very beautifully introduced, I think, by Hussein Askary, in his presentation going through the fantastic road. She as the founder of the Schiller Institute has taken upon herself as the "Silk Road Lady" in bringing about this Belt and Road policy, the New Silk Road policy. So we are very proud and very happy to be able to have her on here live to discuss what is in the situation the world is in right now, after the U.S. midterm elections, and here, the day before we'll have the G20 summit taking place in Buenos Aires.

So, Helga, thank you for being here with us. The word is yours.

HELGA ZEPP-LAROCHE: Well, I want to say hello to you and I'm very happy to be able to speak to you, even if it's only via video. Obviously, we have reached a very important point in history, and for once, I have to agree with President Macron of France, who just said that the upcoming G20 meeting better

produce some real results, or else, such a gathering of the heads of state would be even counterproductive.

Now, I agree with that.

We have made a campaign for the last several weeks and actually months, that basically what should be the outcome of this G20 meeting. Given the fact that we have both war danger, as was demonstrated very acutely again in the case of the incident in near the Kerch Bridge in the Black Sea, and the general situation between the major nuclear powers is not exactly a calm one, so we have the danger of nuclear war, potentially. Then, we have the immediate danger of a repetition of the financial crash of 2008, except this time, it could be much, much worse, because all the parameters are much worse than in 2008.

In light of these two existential crises, we have defined what should be the outcome of either the G20 meeting or, at least, of those heads of state where one can expect they can go in the direction of establishing a new paradigm: And that refers to President Trump, Putin, Xi Jinping, Prime Minister Modi, and possibly others, Prime Minister Abe, and maybe some other heads of state and government. And what we defined as the absolutely necessary outcome, is that they establish a New Bretton Woods system to replace the presently completely bankrupt financial system, with a New Bretton Woods, which would be in the position of the old Bretton Woods system, however it would include the added features which Franklin D. Roosevelt originally wanted, namely, to end colonialism for the developing sector, which then, unfortunately was not implemented, because Roosevelt died, and the Bretton Woods was established by Truman and Churchill, at least under their political guidance.

And obviously, a New Bretton Woods would only function if it is accompanied by Four Laws which were defined by Lyndon LaRouche already in 2014, as the absolutely necessary changes

in the financial and economic system, being: first, the implementation of Glass-Steagall banking separation; secondly to go to a national bank, to bring the power of credit generation back under the control sovereign powers, under the sovereign control of governments; and thirdly, to create an international credit system; and fourthly, to increase the productivity of the world economy by going for a crash program for a fusion economy and establish more close international space cooperation to get the necessary increase in the productivity of the world economy.

Given the fact that it cannot be expected that all countries of the G20 will agree with that – I can easily imagine that those which are absolutely tied to the City of London and the opposition to Trump coming from Wall Street, that there will be some countries that will absolutely oppose such a solution. And therefore, we have proposed that it can only be the cooperation of those countries which are powerful enough to resist the power of these financial centers, London and Wall Street, and that can only be: President Trump, President Xi Jinping, President Putin, and prime Minister Modi, the four powers together, which represent both the largest nuclear powers, the largest economies, the largest populations, that they have to work together.

Obviously, that potential exists. And since President Trump has again and again reiterated, in the election campaign and again after he became President, that he wants to improve the relationship with Russia, and the entire Russiagate was launched in order to prevent that from happening. Now, Russiagate, by now, is pretty much discredited, and despite the tensions with China on the trade issue, there are positive signs that both China and the United States may be willing to find an agreement to overcome the present war of tariffs.

That potential clearly exists, and it is very obvious, that on that hangs the question, will mankind be able, in light of existential dangers, be able to give itself a governance,

structure of government, which allows the long-term sustainability of the world population. And that that is a very acute question you could see, for example, by the fact that the present Chinese ambassador to the United States Cui Tiankai just yesterday issued a very clear warning that the world must learn the lessons of the Great Depression of the 1930s, resulting in World War II, and he warns that the inability to resolve the present tensions could lead to a new world war, and a new financial crisis worse than the Depression of '30s.

The same Ambassador Cui, already in a speech about a year ago in New York, had basically posed the question: What is going to be the relation between the United States and China? He said that in history, there were 16 cases where the dominant power was replaced by a rising power – referring obviously to the present situation between the United States and China – and that in 12 cases, this led to a big war; in 4 cases, it led to a situation where the rising power simply replaced the up to that point dominant power, and it did not lead to war. And he emphasized that China does not want, at all, either, naturally the situation of war, but it also does not attempt to replace the United States as a dominant power in the world, but that the policy of China is propose a completely new set of international relations of a win-win cooperation between sovereign powers and respect for the sovereignty of the other, respect for the different social system of the other country without interfering into the internal affairs, and simply have a cooperation for the mutual benefit of all participating in this new system.

And that is, in my view, what we have seen in reality in the last five years, since President Xi Jinping proposed the New Silk Road in Kazakhstan in September 2013. And we have seen the enormous development of the New Silk Road in the meantime, including more than 100 countries and having completely transformed the spirit in Africa, which has been caught by the

Spirit of the New Silk Road due to massive investments in infrastructure, industrial parks, energy projects and similar things. The same is true for almost all of Latin America, many countries in Asia and even some Europe countries which are absolutely seeing the advantages of cooperating with this new system.

Now, it took the West, or better, Western think tanks and media, almost four years before they even admitted that this was going on. I mean, this was going a spectacle: Because here you have the largest infrastructure project in history, ever, already now about 30 times as big as the Marshall Plan, and the Western media would not take note of it! Then, about a year ago, they realized this was absolutely unstoppable, so they started a whole barrage of slanders and attacks on this New Silk Road, and quite telling, was that the channel of the Anglo-American establishment, the New York Times, over the last weekend and the weekend before, had I think altogether some 10 or 12 articles on the New Silk Road, in which they admit, basically, well, it's unstoppable, it's here, the West was completely wrong by thinking that if you offer to China to be a member of the WTO and join the free trade system, that eventually China would take over the Western liberal system, Western democracy, or, if they would refuse that, they would simply collapse under the burden of an autocratic leadership.

And the New York Times begrudgingly admits that this was a wrong estimate, that China had not adopted the Western democracy model, and it for sure has not collapsed. But it has the astounding recording of 40 years of uninterrupted economic growth rates, which have completely transformed not only China, but also much of the world economy, and that China now has a middle-class, well-to-do part of the population of 400 million, and this will be doubled in the next 10 years. And basically, the Chinese model is attractive to many countries in the world.

They basically say, as a conclusion, that the only way to deal

with that is the effort to contain China, and if need be, confrontation and even war. And some American general has already said a couple of weeks ago that a war between the United States and China is more likely in the next 50 years, than not.

So this is obviously the famous “Thucydides trap”: This refers to the situation in ancient Greece, the rivalry between Athens and Sparta, which led to the Peloponnesian War, and as a consequence – which people don’t usually mention, when they talk about the “Thucydides trap” – the demise and collapse of ancient Greece.

That is the obvious question: Can the West relate to the fact that China is rising, that there is nothing you can do about it, because, first of all, China was a country which was the leading economic and cultural power over many centuries for the last millennia, with only a very short interruption. And it is deciding to go back, not to replace other countries, but to take a leading role on the world stage. And since the Chinese government has a policy which allows it to do that, mainly by putting the emphasis on continuous innovation, of leapfrogging to the most advanced technologies, of putting a lot of emphasis – they have the most advanced fusion power research program; they have a very, very advanced space exploration program; and they are putting a lot of emphasis on education, excellence in education for the young people, combined with Xi Jinping emphasizing the need to have especially an aesthetical education of the youth, and also the older people. Because aesthetical education goes in the direction of the beauty of the mind and the beauty of the soul.

And given the fact that China has a population of 1.4 billion people, the idea of the West that it would be possible to contain this without war is ludicrous. And if it comes to war, it should be noted that there are many military experts who make the point that once you start to use only one nuclear

weapon, it is the logic of nuclear weapons, in complete contrast to traditional, conventional weaponry, that all weapons will be used. And that would obviously would mean the annihilation of human civilization.

So, this paradox obviously exists, and it is the view of the Schiller Institute that it can only be overcome by winning the West, winning countries of the world over to join in the new paradigm in a win-win cooperation.

Now, that the danger of war is very real, we just saw in the incident involving provocation by Ukrainian warships in the Black Sea, close to the Sea of Azov and the Kerch Bridge. And some people in Ukraine already having proposed some weeks ago, that the newly built bridge between Russia and Crimea, should be blown up. This was obviously an incident a couple of days ago [Nov. 25], whereby Ukrainian warships did not follow the rules which are otherwise established between Russia and Ukraine, to announce their intention to pass through the Kerch Strait; so they were held up by the Russian military; the crews were basically arrested and interrogated, and in the meantime, written material has been found with this crew, which instructs them not to announce themselves, to go to this point of the Kerch Strait in secrecy, clearly indicating a provocation.

What happened, was, immediately, the war-hawks, like NATO General Secretary Jens Stoltenberg, immediately said NATO fully on the side of Ukraine; and some other hawks, immediately, like representatives of the Integrity Initiative – about which I will say something in a second – immediately said that NATO should send a whole flotilla into the Sea of Azov.

Now, this was absolutely denounced by President Putin yesterday, who waited a couple of days, and then basically said this was a clearly preplanned provocation, and the big fault lies with the nations of the West, who, without thinking

immediately take the side of Ukraine. And in his typical Putin humor, even said, if Ukraine would demand to eat babies for breakfast, the West would immediately agree.

And this was also strongly denounced by the former Chairman of the NATO Military Committee, who had also been the Chief of Staff of the German military before that, Gen. Harald Kujat, who denounced Stoltenberg, and said he made a grave mistake: That in an incident like that, it is of the utmost importance that it be investigated and the other nations should not beat it up, but try to deescalate the whole situation. Fortunately, most of the West European governments did, because they obviously realized that a war between Ukraine and Russia could completely go out of control in no time and lead to a World War III.

So I think that this incident, in which the danger is not yet over because Poroshenko announced martial law in parts of Ukraine, and our dear friend Natalia Vitrenko, a Ukrainian politician, warned that this means Poroshenko is actually establishing a dictatorship in Ukraine – martial law, eliminating all kinds of civil rights, being an extremely hot situation.

Now, who is the instigator of this whole provocation? If you look at the fact that just recently, a couple of days ago, it was revealed that there is this thing called “Integrity Initiative.” This is a very strange institution. It’s basically run out of British embassies all over the world, and it is actually a subdivision of British intelligence. One of their spokesmen, Edward Lucas came out in the context of this Ukraine crisis, and immediately said: This is completely like Nazi Germany attacking Poland in 1939, and demanding an immediate escalation, sending warships into the Black Sea, in a clear provocation.

What is this Integrity Initiative? The new British Chief of General Staff Gen. Mark Carleton-Smith said Russia is a

greater danger to the U.K. than ISIS or al-Qaeda, in a completely war-mongering statement. So what this Integrity Initiative outfit does, is they have defined so-called "cluster groups," in all kinds of countries; and if you look at their website and look at the names of the people involved, it is the Cold War faction all over the world. For example, in the United States, it involves Ian Brzezinski, the son of infamous Zbigniew Brzezinski, of the {Great Chessboard} infamy, and this Ian Brzezinski is a leading member of the Atlantic Council, which can be really regarded as one of these subdivisions of the Anglo-American empire, or the British intelligence. And in Germany, it involves Gen. Klaus Naumann, who is famous for his Cold War attitudes towards Russia. So it is this apparatus which is basically sticking to the idea that you need to have a geopolitical confrontation with Russia and with China. And this is the faction which brings about the war danger in the closest fashion.

Now, we have to get over the idea that the world forever needs to be divided into geopolitical blocs, where you have one nation, or one group of nations being in complete conflict with another group of nations. And unfortunately much of the European Union thinks that way; Macron thinks that way; Mrs. Merkel in the same way. When Macron recently demanded the establishment of a European army, to be able to defend Europe against Russia, China and even the United States, he said! That is typical for this kind of thinking, which under conditions of a financial breakdown crisis and general tensions is exactly a prescription for the danger of a repetition of the two catastrophes of the 20th century.

Now, the alternative is fortunately, also very clearly there. I already mentioned the New Silk Road Spirit having transformed Africa, where people for the first time have the legitimate hope that with the help of China, and now, more and more other countries, such as India, Japan, Indonesia, Turkey and many others, having recognized that Africa, which will

have 2.5 billion people by the 2050, and as Xi Jinping at the Johannesburg BRICS summit in September correctly noted, Africa having the biggest development potential of all the continents on the planet, that one can say that Africa will be the “new China with African characteristics.” That you will have a very young population, which if they are educated and provided with the necessary infrastructure investments, can really become the most productive continent on the planet.

That obviously, is a nightmare for those people who have tried to suppress the development of the developing countries, such as the IMF, with their “conditionalities,” which was the real debt trap. You know, the IMF conditionalities basically made sure that the developing countries would remain indebted, and that they were not allowed to use their income for either investment in social expenditures, education, infrastructure, but that they had to pay debt as a priority, and that was one of the main means how the development of these countries was suppressed.

And naturally, you had the very unholy role of the World Wildlife Fund, preventing infrastructure, for the sake of snails rather than human beings. And you had the whole unholy ideology of the Club of Rome that supposedly the resources on the planet were limited, and therefore development of the developing countries had to be suppressed.

When China launched the New Silk Road, all of that went out of the window, because, now, for the first time, there is the real possibility to overcome the underdevelopment of the developing countries, and that has been understood by the countries of the Global South – these are all the major organizations, such as the G77, the Organization of Islamic Countries (OIC), Mercosur [Mercado Común del Sur], the African Union, all of these organizations are now basically inspired by the New Silk Road idea.

And even in Europe, this is dramatically quickly changing: You

had the 16+1, Eastern and Central European Countries plus China, which very happy to be hubs between Europe and Asia, in the Silk Road development. You have Greece, which is completely transformed because of Chinese investments in Piraeus and other infrastructure projects. The new Italian government had completely changed: They no longer listen to the EU in respect to China. The leading ministers, like Giovanni Tria, and the undersecretary for Economic Development Michele Geraci, Prime Minister Giuseppe Conte, himself, they all basically look to cooperation between China and Italy, not only for mutual investments, but especially to invest in joint projects in Africa. And one of the most glorious examples, is the agreement between China and Italy to jointly work together with the countries of the Lake Chad Basin Commission to implement the Transaqua project, which I'm sure Hussein already talked about.

But then you have also Spain, where President Xi was just there on a state visit, and having very far-reaching cooperation agreement between China and Spain, emphasizing the 2,000 years of cultural ties between the two countries. And then Xi Jinping will also go to Portugal when he comes back from the G20. And between Portugal and China there is an absolute agreement that Portugal, also, will become the hub – Spain and Portugal will not only be the hub for the Eurasian connection of the New Silk Road, but also the hub for all the Spanish- and Portuguese-speaking throughout the world. So this is what the Schiller Institute emphasized in our “World Land-Bridge” report, to work on the so-called Atlantic route, and in this way, combining the Caribbean, Central America, South America, with those Portuguese- and Spanish-speaking countries and therefore Europe.

So the World Land-Bridge is coming into being. And we had just had a very interesting and hopeful even in Hamburg, between China and the Hamburg Chamber of Commerce, where, with the exception of one Greenie, who was completely beside himself,

but all the other speakers were more or less very optimistic in talking about how Hamburg is the natural link not only for the land connection – and I think per week now, 23 trains are coming from China into Hamburg – but obviously, also a crucial aspect of the Maritime Silk Road, given the fact that Hamburg is the largest port in Germany.

This is all very, very interesting. Then, I should not forget to mention Switzerland, which is also onboard. Austria: Austria's new government even has it in its coalition treaty that Austria wants to become a hub for the New Silk Road. So I think the development is actually, objectively very, very promising. But obviously, a lot more has to be done, because if you reflect on what I said in the beginning, what should become the outcome of the G20, a New Bretton Woods system and a new system in order to safeguard our nations against the danger of a new financial blowout, that has not yet been accomplished.

Otherwise, objectively, despite all the dangers I've referred to, I think we can be very optimistic, because a new system is within reach. And I just want to say, that economic development absolutely must be combined with a Classical Renaissance. Because, if you look at the values of the West right now, – I want to identify very briefly what I mean by that – the neo-liberal or liberal philosophy or ideology which has taken over in the West, it is correctly rejected by Russia and by China – it's the principle "everything is allowed." You have not two genders, but now you have about 49 genders; you have pornography without limits; children can go on the internet and see the worst-possible atrocities, the violence which is now, unfortunately having roots in the United States – you have the mass shootings in the schools almost every day. In the United States, there were already more than 300 mass shootings [this year]. You have the opioid epidemic in the United States. You have an increase of [inaudible 35:42] alcoholism, drug addiction; longevity in the United States has

gone down for the first time in the last two years! If there is any parameter for a collapsing economy it is that the life expectancy goes down.

And in Europe, we are not that far behind, if you look at the violence in the schools in Germany, just to name one element. I think we are in an absolute dire need to have a Renaissance of human culture, of Classical culture, of Classical music, poetry, and other areas of art.

This has been understood in China. I mentioned already Xi Jinping's emphasis on the need for aesthetical education, and the main Chinese speaker at this Hamburg conference yesterday, Vice Premier Liu He, who is the main economic advisor of Xi Jinping, he deviated from his written text and said that he wanted to share a story with the audience, that during the Cultural Revolution, when he was young, he had to hide in one of the hutongs in Beijing – these are the old buildings – and he had to listen in secrecy to the Violin Concerto in C-minor of Felix Mendelssohn, and that meant that he fell completely in love with Classical music and he has pursued that passion ever since.

I think this is very promising. Because as you know, we are convinced that human nature is that all human beings essentially are good, that man has the limitless capability to self-perfect, not only in terms of intellect, but also that the aesthetical education means that you can educate your emotions until you can blindly follow them because they would never tell you anything different than what reason commands. This is the Friedrich Schiller's definition of the beautiful soul. He says, necessity and passion, free will and duty all fall in one, and this is the condition where man is truly free: Because you do with passion what is necessary, because you cannot think in any different way other than on the level of reason.

And I think that is not a utopia, but that is something which

can be absolutely accomplished and is inherent in the philosophy of Confucius, who also had almost the same idea of aesthetical education as Friedrich Schiller, that is, through music, through poetry, through learning [inaudible 38:49], that you can actually transform the character of people to become beautiful characters, and to becoming wise and serve the common good.

Now, I think that if mankind is supposed to reach the New Paradigm, not only will the relations among nations be like that, that each nation will refer to the best tradition of the other and be enriched by discovering the beauty of the most advanced culture of the other nation, but that that will increasingly become the nature of relations among nations: that we will stop behaving like little four-year-old boys, kicking each other in the shins, meaning, conducting war and things like that, and we will become adult as a human species and renovate our relations, like the astronauts, who all, – all the astronauts who have been in space, who were on the ISS, they all report the same thing: That once you are in space, you recognize that you can only cooperate on the basis of reason, because otherwise you won't exist, and that when you look at our little, blue planet from space, you recognize that there is {so} much to be discovered! First of all, there are no borders, there are no races, there is only one humanity, and you recognize that our universe is so huge! And that we as a human species have to cooperate, to be able to have a sustained existence in this universe, over the next thousands and thousands of years.

And the Hubble telescope discovered that we presently know of the existence of 2 trillion galaxies! Now, that is boggling the minds – if I try to think of the Solar System, the Milky Way, the galaxy, that is already gigantic. But the idea of 2 trillion galaxies, that shows you that we as a human species have just made the first baby steps in the direction of the perfection of our species.

Anyway, I just think we are at the change of an epoch. I think we have a very good chance to leave the epoch of geopolitics behind us, that we can really create a system of governance which makes the coexistence in peace and development possible for all of humanity. And I would encourage you to be optimistic about it, and join efforts with the Schiller Institute, because this has been our perspective for the past 40 or 50 years – in the case of my husband, 50 years – and I think we are on the verge of seeing the realization of that vision.

Thank you. [applause]

Det Nye Bretton Woods-system: Lyndon LaRouches historiske øjeblik.

Den 9. december (EIRNS) – Der står meget på spil i kampen for at rykke fra topmødet mellem Trump og Xi den 1. december og det næste (endnu ikke planlagte) topmøde mellem Trump og Putin, og direkte videre til de første fire-magts diskussioner mellem USA, Kina, Rusland og Indien vedrørende et Nyt Bretton Woods internationalt kreditsystem med faste valutakurser – som udarbejdet af Lyndon LaRouche.

Nu ser vi, hvordan fremmede elementer i det amerikanske justitsministerium anvender provokerende anholdelser og retsforfølgelser for at forsøge at lukke ned for relationerne mellem Washington og Beijing, ligesom de – eller andre i justitsministeriet – har angrebet Washingtons forbindelser med Moskva i årevis, og forsøger at pacificere, og til sidst helt fjerne, den valgte amerikanske præsident.

Uanset hvor svært det ser ud, har de af os, der kæmper for at realisere LaRouches ideer, faktisk midlerne – hvis vi bruger dem – til at overvinde alle de prøvelser, som det Britiske Imperium kan genere os med.

Dette blev behandlet af Jacques Cheminade, en højtstående politisk person i Frankrig, og medarbejder til LaRouche igennem mange år, i et interview den 7. december i LaRouchePAC's fredags webcast, hvor han gav en orientering om bølgen af masseprotester i Frankrig. Idet han talte om formidlingen af vore ideer i forhold til Gule Vest-bevægelsen, fortalte Cheminade til værten for LaRouchePAC, Matthew Ogden:

“Så vores fordel i forhold til alle disse mennesker [i de politiske partier] er den måde, hvorpå jeg blev mishandlet i fransk politik, og når de erfarer, hvad der er blevet gjort imod Lyndon LaRouche ... i USA. Så vil de have en vis fornemmelse af, hvad der blev gjort mod mig på grund af de tre præsidentvalg [som Cheminade stillede op til]. De siger, “de har hånet dig, de har angrebet dig, de har gjort imod dig, præcist hvad der blev gjort imod os.” Så de har umiddelbart en forståelse af dette synspunkt, men jeg siger til dem, I skal gå dybere ind i forståelsen.”

“Hvad vi forsøger at gøre – det er meget interessant – på forskellige niveauer er at give dem det de har brug for: At give dem føde til tanken, hvilket er hvad de behøver for at udvikle deres tænkning og nå længere, end hvad de selv forventede.

“Jeg blev inviteret til tre universiteter i Lille, i Nordfrankrig, nær den belgiske grænse. Det er en by på omkring 1 million mennesker, en storby. Der fortalte jeg alle eleverne: ‘Jeg fik kun 0,18 % i præsidentvalget. Det er meget lidt. “Men de sagde:” Det er netop af den grund, at vi vil have dig. Fordi vi ved, at hvis de gjorde det imod dig, er det [fordi] du er anderledes. Vi vil gerne vide, hvorfor du er anderledes, og, som de siger, hvad du har at byde på. Fortæl

os venligst. "Så vi havde meget interessante møder med dem."

Studér og behersk LaRouches ideer. Men vær samtidig opmærksom på, at ideerne ikke kan adskilles fra personen – hans person, men lige såvel din egen. Hvis Sokrates havde lyttet til sin ven Kritons velmente råd om at flygte fra Athen og sin forestående henrettelse, så ville ingen tale om sokratiske eller platoniske ideer i dag. Hvis Einstein gennem tre årtier havde lyttet til rådene fra så godt som hver eneste af hans "kolleger" om at bekende hans angivelige fejl og slutte sig til "København-skolen" – ville hans teorier være døde på det tidspunkt. Lyndon LaRouche har mere end fortjent sin udødelige status som en "folkets helt", som det er blevet sagt, både pga. hans offentlige handlinger og ved utallige handlinger, som aldrig vil blive kendt for offentligheden. Dette er også vores våben – ligesom det er Cheminades i Frankrig – når vi griber kalken.

De Gule Veste: En generalstrejke i Frankrig? Interview med Jacques Cheminade

Fredag, 7. december, 2018

Interview

Webcast

De Gule Veste: En generalstrejke i Frankrig? Interview med Jacques Cheminade

Mens protester fejrer hen over Frankrig for den tredje weekend i træk, giver den tidligere franske præsidentkandidat og leder af Solidarité et Progrès-partiet (S&P) – www.solidariteetprogres.org) – Jacques Cheminade et eksklusivt interview fra Paris, for at formidle potentialet og muligheden for at sikre en ny økonomisk orden for Europa og globalt, som bevægelsen med De Gule Veste repræsenterer.

For flere detaljer om S&P-programmet, se den nye videoserie “Crise cyclique ou crise systémique?” <https://www.solidariteetprogres.org/actualites-001/video-crise-cyclique-ou-crise.html>

Et nyt paradigme eller økonomisk kaos og krig. Helga Zepp-LaRouches ugentlige webcast den 6. december 2018

Første afsnit: oprør i Europa, fra de Gule Veste, over Brexit, til den politiske krise i Tyskland – masseoprør imod den sammenfaldende neoliberale orden fortsætter med at gøre. Undtagelsen i Europa er Italien, som er den eneste stabile regering, der laver gode ting (senere tilføjede HZL Portugal og Spanien på den positive side). Befolkningen vil ikke længere acceptere den neoliberale orden – Macron, May og Merkel har alle problemer.

Post-G20:

Positive udviklinger fra samtalerne mellem Trump og Xi, USA og Kina kan fungere sammen. Det anti-russiske hysteri, der forhindrede mødet mellem Trump og Putin, er en katastrofe, men Trump kæmper tilbage: HZL uddybede ideen bag hans tweet om at arbejde med Xi og Putin for at standse våbenkapløbet, og Trumps kommentarer om hvordan USA's militære budget er vanvittigt. I denne sammenhæng var Pompeos tale i Bruxelles et forsøg på at forsvare den gamle enpolde orden. Måske Bushs død signalerer slutningen af den orden!

Brevet fra 46 Demokrater – dette er, hvad HZL sagde der måtte ske efter midtvejsvalget, Demokraterne må afvise polarisering i forbindelse med en rigsretssag mod præsidenten og i stedet arbejde på tværpolitiske økonomiske løsninger. Nøglen til dette er Lyns 4 love.

Opsummering af udviklinger omkring den Nye Silkevej: Betydningen af at Portugal går med i den Nye Silkevej, mens andre regeringer fortsætter med at reagere på Kinas lederskab. Gå med i Schiller Instituttets arbejde for at sikre, at USA tilslutter sig det nye paradigme.

Den æstetiske uddannelse af mennesket er den eneste løsning

Den 21. november (EIRNS) – Efter næsten 50 års britisk økonomisk frihandel påtvunget USA og Europa er hele konstruktionen nu ved at kollapse. Troværdige studier viser, at den faldende levestandard i Frankrig, Italien, Grækenland

og i stigende grad selv i Tyskland, har skabt betingelserne for en udvikling af massestrejker i protest mod den ekstreme fattigdom. FN's særlige rapportør vedr. ekstrem fattigdom og menneskerettigheder Philip Alston udsendte en rapport om den britiske økonomi, som sagde, at det er »åbenlyst uretfærdigt«, at så mange britere lever i fattigdom. »Dette er indlysende,« skrev han »for enhver, der åbner øjnene for at se den enorme forøgelse af fødevarebanker og køerne af ventende udenfor, de sovende hjemløse i gaderne, forøgelsen af hjemløshed, følelsen af dyb fortvivlelse, der har ført til, at selv regeringen udpeger en minister for selvmordsforebyggelse, og til, at civilsamfundet laver dybtgående indberetninger om uhørt ensomhed og isolation.« Mens infrastrukturens sammenbrud har skabt betingelserne for katastrofale brande og oversvømmelser, der ødelægger jorden, og mens den grundlæggende infrastruktur i mange af vores større byer smuldrer, vurderes det nu, at en tredjedel af befolkningen i USA ikke kan tilvejebringe deres basale leveomkostninger. Over 134.000 mennesker er hjemløse alene i Californien. Og nu er den finansielle boble på bristepunktet, i en tilstand, der er langt værre end den, der førte til nedbruddet i 2008.

Da Richard Nixon »trak stikket« – som Lyndon LaRouche formulerede det – på Bretton Woods-systemet i 1971, hvilket tillod spekulanterne at skabe ravage på valuta- og råvaremarkederne, indrømmede Nixon, at han havde forladt det Amerikanske System og udtalte: »Jeg er nu en Keynesiansk økonom.« Maastricht-traktaten i 1992 påbegyndte processen med at afskaffe europæiske nationers suverænitet ved at oprette et system i Bruxelles af ikke-folkevalgte oligarker, for at diktere politik, udelukkende med ansvar overfor »City of London«.

LaRouche advarede ved enhver given lejlighed om, at afvisningen af det Amerikanske System – af Alexander Hamilton, Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt – til fordel for den Britiske Model med »frihed« for Wall Street og »City of

London« til at plyndre den virkelige økonomi, uundgåeligt ville føre til global depression og global krig. Menneskeheden står nu over for disse farer i nær fremtid. LaRouche fremlagde også den nødvendige løsning: At vende tilbage til den politik, der sidst blev set under Roosevelts Bretton Woods-system, med faste valutakurser og kredit til udvikling, Glass-Steagall-reformen af banksystemet, nationale pengeinstitutter til at skabe kredit til infrastruktur og agro-industriell udvikling, og at udvide grænserne for menneskelig viden, både inden for videnskab og kunst. Denne positive mulighed er også inden for vores rækkevidde i dag.

Om blot ni dage vil Præsident Donald Trump afholde topmøder med henholdsvis præsident Vladimir Putin og præsident Xi Jinping i Argentina. Mens flere af hans ministre og rådgivere næsten dagligt udsteder fordømmelser af både Rusland og Kina, er Trump optimistisk med hensyn til etableringen af venlige relationer med begge. Efter næsten at have overvundet det falske »Russiagate«-kupforsøg mod sig, der drives af Robert Mueller på vegne af MI6, og samtidig have overvundet Demokraternes indsats for at overtage senatet, for at kunne gennemføre en rigsretssag mod ham, viser Trump initiativ til at gøre disse topmøder til et vendepunkt for Amerika og for Verden. Hvorvidt han lykkes med det, afhænger i høj grad af det amerikanske folk, som han nåede direkte ud til gennem sine forbløffende 45 masse-møder i offentligheden før midtvejsvalget i november 2018, og dets vilje. Til gengæld er kapaciteten i Trumps enorme populære støttebase til at påvirke menneskehedens fremtid stadig under en udvikling, der afhænger af niveauet af »æstetisk dannelse« (som Friedrich Schiller bruger det begreb) af en befolkning, der ellers er blevet nedbrudt af økonomisk afsavn, kulturelt forfald, narkotika og den afskyvækkende voldelige og perverse »underholdning« prasket på befolkningen af Wall Street og Hollywood.

Helga Zepp-LaRouche kommenterede på denne dybe krise i dag, efter at være blevet orienteret omkring, hvordan fattigdom og

kaos spreder sig i Europa og USA: »Dette minder mig om Comecons sidste dage« sagde hun »da infrastrukturen og det økonomiske systems kerne kollapsede. Der er ingen anden løsning, end at USA indleder et samarbejde med Rusland og Kina. Uden Rusland og Kina kan der ikke være noget »New Bretton Woods«, og USA og Europa kan heller ikke fuldt ud deltage i den eneste operation, der udtrykker håb om fred gennem udvikling: Bælte og Vej Initiativet.«

Reflekterende over skønheden i Schiller Instituttets kor- og orkesterkoncert i NYC, der fejrede Friedrich Schillers 259. fødselsdag på Manhattan sidste søndag med musik af Beethoven, Brahms, Bach og Afro-amerikanske spirituals sammen med poesi og prosa af Schiller og Shakespeare, bemærkede Zepp-LaRouche: »Den eneste løsning ligger i menneskets æstetiske uddannelse. Dette blev anerkendt af Schiller, af Konfutse, af Lessing – det er det eneste middel.« En optagelse af koncerten, der fandt sted i den smukke St. Bartholomews Kirke på Park Avenue og blev opført ved den videnskabelige kammertone på A = 432 Hz, vil snart være tilgængelig til international distribution.

Storbritanniens ‘Integrity Initiative’ afslører det Britiske Imperiums hånd bag provokationen i Ukraine

Den 27. november (EIRNS) – Den ledende artikel i går på hjemmesiden for “Integrity Initiative”, der for nylig blev

afsløret som en propaganda-operation kørt af britisk efterretningstjeneste, er en opfordring til krig mod Rusland for alle i Vesten, som nægter at deltage i denne krig, hvor den ukrainske provokation i det Asovske Hav bruges som påskud for krig. Forfatteren er *The Economists* tidligere chefredaktør for russiske anliggender, Edward Lucas, der har et upåklageligt skudsmål som Imperiets talsmand imod systemet med nationalstater, der opstod af den Westfalske Fred, og som længes efter krig mod Rusland.

Umiddelbart efter denne opfordring til krig er der en erklæring udstedt af Integrity Initiative samme dag, den 26. november, hvor man erkender, at de nyligt lakkede dokumenter, der afslører det som et skalkeskjul for britisk efterretningstjeneste, er sande. Det hedder sig, at (1): dets "finansiering for 2017 og 2018 blev ydet af et tilskud fra Storbritanniens Udenrigs- og Commonwealth Office"; og (2): at dokumenterne vedrørende dets operationer, der er lækket af 'Anonymous' i de seneste dage, er legitime, selv om det "ikke med sikkerhed kan siges om [dokumenterne] alle er ægte, eller om de indeholder falsk materiale."

Det er så dette 'foretagende', der offentliggjorde Lucas' krigsråbs-artikel, med overskriften "Vesten fejler atter en test fremsat af russisk aggression". Lucas foreslår, at Ruslands reaktion på Ukraines provokation ses som en parallel til Nazi-Tysklands angreb på Polen i 1939, og at Rusland, i overensstemmelse hermed, imødegås med "kinetiske, symbolske og økonomiske foranstaltninger." Han foreslår sådanne reaktioner som at sende en NATO-flotille til Ukraines havn Mariupol i det Asovske Hav; øge den militære bistand fra Vesten til Ukraine; indføre et midlertidigt forbud mod officielle og erhvervsmæssige visa for russere samt foranstaltninger til at afskære Rusland fra adgang til det vestlige finansielle system."

Lucas klager over, at vestlige nationer og endog NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg i stedet opfordrer til

tilbageholdenhed og nedtrapning fra begge sider, i modsætning til Canada, som dansede til Hendes Majestæts pibe, og fordømte Rusland som aggressor.

Lucas er mest foruroliget over præsident Donald Trumps manglende reaktion overfor Rusland. "Mest bekymrende af alt (bekymrende for os og yderst glædeligt for Rusland) er, at der ikke kom nogen umiddelbar reaktion fra USA," klager han. Lucas gør det klart, at den britiske efterretningstjeneste vil aktivere sine aktiver/målpersoner i den amerikanske Kongres, idet det bemærkes, at den amerikanske reaktion" kan blive bedre. Der tales om flere sanktioner. I USA vil Kongressen have noget at skulle sige i den sag... "

Blot to uger tidligere skrev Lucas en artikel udgivet af folkene på "Integrity" den 19. november, hvori han rablede: "Det er på tide at droppe den fiktion, at Rusland og Kina er normale lande, med hvilke vi kan have et normalt diplomati. De bør ses som slyngelstater, beslægtet med Nordkorea eller Iran."

Den ulmende massestrejke fortsætter med at sprede sig i Frankrig

PARIS, 21. nov. (EIRNS) – Bevægelsen De Gule Veste – der er opkaldt efter sikkerhedsvesten, som europæiske bilister skal have til motorvejen – fortsatte dens aktiviteter over hele landet i løbet af arbejdsugen, dog med færre personer, men med samme beslutsomhed og ny taktik – efter de meget vellykkede

aktioner lørdag den 17. november. Tirsdag den 20. november blev der ifølge regeringen oprettet 27.000 barrikader over hele landet af De Gule Veste, denne gang rettet mod de store motorveje og også centrale tankstationer. Regeringen greb til handling for at fjerne blokaderne den 19. og 20. november, men aktionerne fortsætter i dag, og blandt De Gule Veste cirkulerer der i stigende grad et krav om en stor demonstration på Place de la Concorde i Paris på lørdag den 24. november. Regeringen forsøger at stoppe det under påskud af, at det vil være meget vanskeligt at sikre sikkerheden på denne lokalitet.

Det vigtigste er dog, at bevægelsen er fortsat med at vokse og tiltrække støtte fra andre sektorer af den arbejdende befolkning i en udvikling, der er typisk for massestrejker. I går var transportsektionen i Force Ouvrière National Union – den tredje største nationale fagforening – den første store fagforening til at godkende bevægelsen. Fagforeningens ledelse opfordrede alle sine medlemmer, chauffører, logistik mv., til – ikke at gå i strejke – men til at arbejde for at udvide bevægelsen. Allerede ved blokaderne den 17. november har mange spontant sluttet sig til De Gule Veste for at hjælpe dem med at organisere, herunder at hjælpe med sikkerhedsforanstaltninger og styringen af massebevægelsen. Siden lørdag har også landmænd, der stiller med deres traktorer, og fiskere, hvis energi- og leveomkostninger er steget massivt, tilsluttet sig bevægelsen.

Regeringen forsøger at miskreditere bevægelsen ved at udbasunere isolerede voldshandlinger såvel som en enkelt hændelse, hvor en kvinde, hvis bil var omgivet af Gule Veste, og således forhindret i at bevæge sig, gik i panik og påkørte menneskemængden, og dræbte en af demonstranterne. De Gule Veste er som helhed en spontan bevægelse, som mangler erfaring i at håndtere massebegivenheder.

Sammenslutningen af Franske Borgmestre (AMF), den eneste klasse af valgte embedsmænd, som befolkningen stadig

respekterer og stoler på, har mistet tilliden til den franske præsident Emmanuel Macron og hans regering. AMF holder nu deres årlige kongres i Paris, og for første gang deltager Frankrigs præsident ikke. Idet han frygtede fjendtligheden og de aggressive kommentarer han stod til at få, forsøgte Macron at spise borgmesterforeningen af med at invitere en ledende gruppe af dem til at spise med ham på Elysée-paladset i stedet. Flere borgmestre, som besætter høje stillinger i de nationale kommunale organisationer, afviste invitationen. Umiddelbart forud for AMF-kongressen blev der offentliggjort en meningsmåling der viser, at halvdelen af de franske borgmestre overvejer ikke at stille op til genvalg til næste periode på grund af de modbydelige forhold, der er skabt for dem i de seneste år. På den ene side er borgmestrenes juridiske ansvar blevet forstærket, hvilket giver borgerne mulighed for at sagsøge borgmestre, ofte af ulovlige grunde.

Samtidig forværrede krisen i 2008 udvandringen fra landdistrikterne til de større byer, hvilket resulterede i lukning af skoler, offentlig transport, caféer, bagerier og medicinske faciliteter. Derudover har de skiftende nationale regeringer fjernet lokale bolig- og ejendomsskatter, som borgmestrene har brugt til lokale investeringer, et provenutab, som Paris ikke refunderer. Hvad værre er, på grund af budgetstramninger pålagt af EU, har staten reduceret sit bidrag til de lokale myndigheder kraftigt i den seneste periode. Dette har resulteret i en situation, hvor borgmestre, der ofte har arbejdet uden løn og betragtet jobbet som et bidrag til den offentlige velfærd, nu er blevet vrede og ønsker at stoppe!

Corbyn fremlagde Labour-partiets alternativ til Mays Brexit-aftale

Den 19. november (EIRNS) – Formanden for det britiske Labour Parti, Jeremy Corbyn, præsenterede sit alternativ til den britiske premierminister Theresa Mays Brexit-plan i en tale til Den Britiske Sammenslutning for Handel og industri (British Confederation of Business and Industry, CBI) i dag. Han gjorde sine bemærkninger, efter at May selv talte til CBI i dag.

Corbyn kaldte Mays regering en “regering i uorden”, som forhandlede en “forkludret” Brexit-aftale. Han sagde, at hans parti ville stemme imod aftalen og opfordre til nyvalg. Han sagde, at ‘business as usual’ ikke virker ... For at imødegå de største udfordringer for vores land i dag, bør vi ikke frygte forandring, vi bør omfatte den. Dybtliggende ændringer er nødvendige for at undgå en skadelig Brexit, der vil gøre ondt på erhverv, jobs og levestandard, og i stedet bruge det som katalysator for økonomisk transformation, “sagde han.

Han sagde, at der er behov for en forandring for at tackle den enorme ulighed, der har forvrænget økonomien og vansiret vores samfund. En god Brexit-plan for dette land handler ikke kun om, hvad der kan forhandles med Bruxelles; det skal også omfatte et radikalt investeringsprogram og reelle forandringer på tværs af vores regioner og nationer.

“I 2016 stemte landet for at forlade EU på baggrund af den økonomiske nedtur i Storbritannien efter finanssammenbruddet: en million familier, der modtager føden fra godgørende organisationer, over 4 millioner børn der lever i fattigdom, og reallønninger der er lavere i dag end i 2010.”

“Velstanden er ikke nået frem til de nedre lag i samfundet. I

stedet har streng og forældet økonomisk tænkning bidraget til at skabe en situation, hvor 20 procent af Storbritanniens rigdom er i hænderne på kun 1 procent af befolkningen.”

Han opfordrede til forhandling om en permanent toldunion med EU.

I mellemtiden giver en vælgerundersøgelse foretaget af *The Observer* Labour-partiet en tilslutning på 39%, en føring på 3 procentpoint over Det Konservative parti, som ligger på 36% sammenlignet med en måned siden.

Kaos i Europa og USA, men Trumps hensigt om at komme overens med Rusland og Kina viser muligheden for et nyt paradigme

Den 14. november (EIRNS) – I skrivende stund balancerer regeringerne i hhv. Storbritannien og Israel på kanten af sammenbrud. På den ene side afvises Theresa Mays sjuskede Brexit-indsats både af medlemmer af hendes eget parti og af Parlamentet. På den anden side er Bibi Netanyahu konfronteret med muligheden for, at hans koalition bryder sammen, og for, at hans parti mister regeringsmagten, efter at hans forsvarsminister Avigdor Liberman trådte tilbage som resultat af våbenhvilen med Hamas. I midlertid er den nye Napoleon i Frankrig, Emmanuel Macron, der har opfordret til at danne en

europæisk hær, der skal bekæmpe de »autoritære nationalistere« i Rusland, Kina og USA, til grin i hele verden, mens hans sammensvorne Angela Merkel har trukket sig tilbage fra formandsposten i CDU (efter 18 år) – og desuden kan blive tvunget til at gå af som kansler inden valgperioden officielt slutter i 2021.

I USA blev der i dag udgivet to hysteriske rapporter, en af kongressens tværpolitiske kommission ved navn »United States-China Economic and Security Review Commission« og en af en anden af kongressen blåstemplet kommission, begge talte med store bogstaver imod Kina. Den første hævder, at Kinas Bælte og Vej er en militær og økonomisk sammensværgelse for at overtage en stor del af verden, som skal stoppes, og den anden, at USA risikerer at lide militært nederlag mod Kina og/eller Rusland, hvis ikke landet massivt øger forsvarsudgifterne og forbereder sig på krig.

Alligevel forbereder præsident Donald Trump sig uden forbehold til at afholde topmøder i fuldt format med både Vladimir Putin og Xi Jinping i forbindelse med G20-topmødet i Argentina, der afholdes den 30. november. til 1. december, og han insisterer endnu engang på, at »det er en god ting at være venner med Rusland og Kina.« Han har også instrueret to af sine økonomiske embedsmænd, Wilbur Ross og Larry Kudlow, til at opprioritere genoprettelsen af forhandlingerne med Kina på alle niveauer. Både Ross og Kudlow udtrykker optimistisk, at det tætte forhold mellem Trump og Xi Jinping i begyndelsen af Trumps formandskab kan genoprettes.

Hvad sker der?

Verden er faktisk fuld af modsætninger. Vi risikerer både at »vandre krigen i møde som søvngængere,« som vi gjorde i første verdenskrig, og står samtidig over for økonomisk ruin, med en derivatboble på mere end en trillion dollars – der er klar til at eksplodere.

Men der er ingen løsninger på de enkelte krisepunkter rundt om i verden. Der er kun et relevant spørgsmål: Hvorvidt har menneskeheden den moralske evne til at overleve? Det gamle paradigme med intrigant geopolitik i et nulsumsspil ledt an af britisk imperialistisk Hobbes-inspireret tankegang har drevet verden til randen af en katastrofe værre end mareridtene i det 20. århundredes depressioner og krige. Alligevel giver det kinesiske mirakel i de sidste 30 år – og den forbløffende udviklingsproces skabt af den Nye Silkevej, der har frigjort den tidligere kolonialiserede verden fra håbløs fattigdom og tilbageståenhed – menneskeheden en model for samarbejde og et nyt paradigme for alle nationer og folkeslag, der kan føre til en løsning. Med præsident Trumps valgsejr, hvorved det republikanske flertal i det amerikanske senat bevaredes, har han nu frihed til både at knuse den britiske, Obama-anførte sammensværgelse, der søgte at få ham afsat, og til at slutte sig til Kina og Rusland og andre, der vil være med til en »win-win«-politik blandt suveræne nationalstater, der samarbejder om udviklingsprojekter for menneskeheden som helhed.

Trump erkender, at Europa er ved at forfalde. Se bare hans tweet, som latterliggør Macrons vanvittige opfordring til krig og ironisk konkluderer: »Make France Great Again!« Han erkender, hvor afgørende det er hurtigst muligt at slutte fred med Rusland og Kina. På den anden side er den spekulative boble, der sprængte i 2008, på trods af at Trump har forpligtet sig til at genopbygge den industrielle infrastruktur i USA, vendt eftertrykkeligt tilbage; den er halvanden gang så stor som før 2008-nedbruddet. Hverken den Nye Silkevejs-proces eller Trumps »Make America Great Again« vision kan opretholdes uden genoprettelsen af det Amerikanske System; den Hamiltonske kreditpolitik, som LaRouche har fremført som sine fire love.

Igen er der ikke et utal af løsninger, der er faktisk kun en. I weekenden vil Schiller Instituttet demonstrere denne til en fest i New York City, der fejrer Friedrich Schillers fødsel.

Helga Zepp-LaRouche vil deltage i et forum på lørdag (som kan ses dagen efter på larouchepac.com) og diskutere det uopsættelige i, at Rusland, Kina og USA sammenkalder en ny Bretton Woods-konference. Denne begivenhed vil på søndag blive ledsaget af Schiller Instituttets NYC kor og koncertorkester, der favner det æstetiske menneskes dannelse gennem musikken af Beethoven, Brahms og Amerikanske Spirituals.

Muligheden forspildt i Frankrig, stort potentiale ved G20.

Helga tog følgende hovedtemaer op:

Hvordan Macrons forfængelighed satte en lejlighed til en vigtig diskussion mellem Trump og Putin over styr d. 11. november under mindehøjtideligheden for afslutningen af 1. verdenskrig: Macron fremturede med ideen om et nyt "europæisk imperium" – i modsætning til "nationalisme" – netop som det europæiske projekt er i færd med at kollapse: Brexit, Italien versus EU.

Der udgår ingen trussel fra Kina: Helga sætter de positive udviklinger på topmødet i Singapore og genåbningen af forhandlingerne mellem USA-Kina (Kudlow, Ross) i modsætning til det vanvittige krigsmageri fra Rubio og Kongressens neokonservative.

Det Demokratiske Parti, der er fanget mellem Obama-Hillary-traditionen, som favoriserer rigsretssag og krig, og dem der ønsker at gøre noget ved sammenbruddet i levestandard mv. – især nu, hvor de ødelæggende brande i Californien kræver en

genopbygningspolitik, der overgår partipolitiske hensyn.

En afsluttende appel om at tilslutte sig Schiller Institutet for at imødegå den dybe moralske krise, som menneskeheden står over for, med en ny renæssance baseret på samarbejde til gensidig fordel.

I anledning af Schillers 259. fødselsdag: Vestens dybe moralske krise, eller hvorfor vi har brug for en renæssance inden for den klassiske kultur!

Af Helga Zepp-LaRouche

Det er typisk for vor tids kortsigtede tankegang, at BDI (Bundesverband der Deutschen Industrie) for tiden er bekymret over, at der foregår en "systemkonkurrence" mellem "vor egen model med det åbne marked og Kinas statsstyrede økonomi". Mulighederne for økonomisk udveksling bør nok udnyttes, men afhængigheden af det kinesiske marked bør formindskes, så at selv mulighederne for kortfristede konkurrencefordele fuldkommen ignoreres. Og sidstnævnte hænger ikke mindst sammen med de fremtidige arbejdskræfters menneskelige egenskaber, altså hos nutidens børn og unge. Vesten befinder sig set fra dette synspunkt i en dyb kulturel krise, der netop er

resultatet af de "vestlige værdier", der angiveligt skulle gøre os absolut overlegne i forhold til andre kulturområder.

13 døde og adskillige sårede under et skyderi i en bar i Thousand Oaks i Californien, hvor Ian David Long, en veteran fra US Marine Corps, gik amok, er blot det seneste eksempel på et endeløst mareridt i USA, der fortsætter så godt som dag for dag. I 2015 var der 209 masseskyderier, i 2017 allerede 346, og i dette år foreløbigt over 300 – og der er allerede folk, der med nød og næppe har undsluppet 2 sådanne rædselssituationer. De liberale medier er hurtige til at finde de påståede ansvarlige: Den nationale riffelassociation (NRA) og den anden tilføjelse til den amerikanske forfatning, nemlig retten til at bære våben. Men denne forklaring dækker ikke alle de andre udtryk for forråelse, først og fremmest hos yngre børn. Her skal jeg blot som eksempel nævne det tilfælde fra Florida, hvor en 16-årig kvalte sin moder, fordi han ikke brød sig om hendes kritik af hans karakterer i skolen, for derefter at køre hende i en trillebør til en varevogn og videre til en kirke i nærheden, hvor han begravede hende under et ildsted. Med hjælp fra 2 venner iscenesatte han derefter et indbrud og foretog så i følge sine egne ord et "grammyvindende opkald til 911" det gængse nødopkaldsnummer i USA. Sådanne "rå forbrydelser" finder ikke udelukkende sted på den anden side af Atlanten. I Berlin blev en tiårig for kort tid siden voldtaget på en klassesetur af en anden tiårig. To elleveårige holdt offeret fast, medens to andre elever kikkede på.

Naturligvis har der altid forekommet chokerende tilfælde på kriminel adfærd, men ingen kan bestride, at selv mindre børns uhindrede tilgang til alle former for vold og pornografi på internettet sammen med en tilsvarende manglende opdragelse, der skulle give dem en indre moralsk dømmekraft, har ført til en katastrofal forråelse. Følgen er et helt fordærvet menneskesyn, især i forhold til kvinder og seksualitet. Og medtager man desuden de tilfælde, hvor et overdrevent forbrug af videospil har medført et mere eller mindre autistisk

socialt forhold, så tegner der sig et meget negativt billede for de kreative muligheder hos en ikke ringe del af den næste generation. Foreningen for Dannelse og opdragelse (VBE) udsendte for nylig "i anledning af forråelsen af omgangsformerne og aktuelle hændelser som den for nylig i Chemnitz" en rundspørge om forældres og læreres syn på opdragelse og værdier i Tyskland. Over 90 % af begge grupper hævdede, at de fandt disse ting meget vigtige, men at det knob med virkeliggørelsen af dem. Andre rundspørger fremhævede, at volden mod lærere havde nået et skræmmende omfang. Lærere udsættes tiltagende for skældsord, trusler og angreb. Rundspørgerne viste, at "tonen i samfundet er blevet mere rå, sproget forrået, konflikter eskaleres tiere og lettere, og at autoriteter ikke anerkendes mere. Der er tale om et "fænomen i hele samfundet" og det drejer sig ikke kun om mennesker med indvandrerbaggrund.

Om det drejer sig om veteraner, der lider af posttraumatisk stresssyndrom efter krigstjeneste i Mellemøsten – i USA begår en veteran selvmord hvert 65.minut – eller om det skyldes de virtuelle oplevelser under voldelige videospil eller såkaldt underholdning, så er i begge tilfælde tærsklen for voldsudøvelse sænket bekymrende helt ned til drab på andre mennesker. Og selv om denne udvikling længe har været åbenlys, foretager man sig intet i et samfund, der holder på sine "liberale værdier" og siger "alt er tilladt", for at stoppe dette styrt ned i grænseløst forfald.

I fuldstændig modsætning dertil har Kina for nylig forbudt hip-hop-musik og banale quiz-shows, eftersom schlager-teksterne giver et nedværdigende kvindebillede, og fordi showene forhindrer tilskuernes kreativitet. Endnu vigtigere: Præsident XI Jinping understregede for nylig i et brev til otte professorer på det Centrale Akademi for Skønne Kunster (CAPA) den overordentlige vigtighed af en æstetisk opdragelse for en sund opvækst hos den kinesiske ungdom, både i fysisk, men også i åndelig henseende. Den æstetiske opdragelse spiller

en afgørende rolle i udviklingen af en skønnere ånd, den fylder de studerende med kærlighed og fremmer skabelsen af store kunstværker.

I Kina går betydningen af en æstetisk opdragelse tilbage til Konfucius, men også i nyere historie har betydende lærde og opdragere anvendt denne metode med henblik på den moralske forädling hos elever og studerende. Een af den moderne æstetiks grundlæggere, Wang Gouwei fra Qinghua-instituttet for Æstetiske Studier, hengav sig til udforskning af den menneskelige elendighed, der i følge ham opstod af begæret. Begærligheden gør menneskene ulykkelige, får dem til at ville eje ting, hvad der kan føre til tvangsmæssig adfærd og ved tab af den ønskede genstand til indre ulykke og ydre sociale problemer. Er der så en vej til at overvinde denne begærlighed? Ja, siger Wang Gouwei, det er skønheden. Et lignende synspunkt var den tidligere rektor for Pekings Universitet, Cai Yuanpei, kommen til, der i en afhandling fra den 10.maj 1919 skrev: "Jeg tror, at roden til vort lands problemer ligger i den kortsynethed hos så mange mennesker, der får dem til at stræbe mod hurtigere succes eller hurtigere penge uden en højere moralsk tankegang. Den eneste medicin herimod er en æstetisk tankegang."

I den samme filosofiske tradition skrev Zhu Guangjian i sit skrift "Æstetik forklaret", at samfundets problemer lå i, at de fleste menneskers hjerter var slette. For at rense hjerterne må man kultivere ånden og sjælen, sætte sig højere og renere mål end bare at blive rig, have smukke klæder eller en høj stilling inden for regeringen. For at rense et menneskes ånd må man først forskønne dets liv. Hele Friedrich Schillers samlede værker er viet til denne opgave: forädlingen af mennesket gennem en æstetisk opdragelse. Men først og fremmest i sine Æstetiske Breve, som han havde skrevet som reaktion på Jakobinernes terror under rædselsperioden i Den franske Revolution. Her beskæftigede han sig med spørgsmålet om, hvorfra en forädling af menneskene kunne komme, når

regeringerne er korrupte og masserne forråede. Ene og alene den store klassiske kunst ville være i stand dertil, fordi den indeholdt den ufejlbarlige nøgle til menneskesjælens højeste rørelser og overhovedet kunne opstille det højeste ideal for det menneskelige. I forordet til "Bruden fra Messina" udtalte Schiller, at den store klassiske kunst vækkede en kraft i menneskesjælen, der også varede ved, efter at kunstoplevelsen var ovre.

Hvis Vesten fortsætter som før med sin kultur, hvor "alt er tilladt", så står det allerede klart, hvem der kommer til at vinde den "systemkonkurrence" som BDI taler om. For Kina gør enormt meget for at bringe sin 5000 år gamle kultur ud til flest muligt af sine borgere, og Xi Jinping er personligt optaget af, at udbrede den konfucianske filosofi i alle samfundets porer. Vi i Vesten har i hvert fald et kæmpe problem, fordi vi på grund af Kongressen for Kulturel Frihed, på grund af Frankfurter-Skolen og på grund af det af 68-erne fremkaldte adfærdsmønster allerede har flere generationer, der bevidst har rettet sig imod idealerne fra vor klassisk-humanistiske tradition. Men trods det vil det kun være muligt at overvinde den kulturelle og moralske krise, dersom vi vender tilbage til idealerne hos Nikolaus af Kues, Leibniz, Lessing, Schiller og von Humboldt, Bach og Beethoven – for blot at nævne nogle få – og videregive dem til de nuværende og kommende generationer. De, kære læser, kan ikke fejre Schillers 259. fødselsdag på nogen bedre måde end ved at melde Dem ind i Schiller-Instituttet.

POLITISK ORIENTERING den 13.

november:

1. del: Efter USA's midvejsvalg, vil Trump og demokraterne samarbejde om infrastruktur og bankopdeling?

Klik her for 2. del. om et møde med Hussein Askary torsdag den 29. november på Frederiksberg

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del om mødet med Hussein Askary den 29. november på Frederiksberg (2 min.)

Helga Zepp-LaRouche i Paris:

“Det er nu eller aldrig for Den Nye Silkevej”

I anledning af udgivelsen af den franske version af Schiller Instituttets rapport “Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen” fremlægger Helga Zepp-LaRouche den påtrængende nødvendighed for at gøre dette nye paradigme til virkelighed.

Fra arkivet: Vitus Bering og rejsen til Amerika

af Tom Gillesberg

Denne danske resumé (nedenfor) er et redigeret sammendrag af en artikel »Vitus Bering and the Rediscovery of America« (nedenfor), der blev skrevet som et bidrag til et festskrift for Lyndon LaRouche i anledning af hans 85 års fødselsdag den 8. september 2007.

Med bygningen af en magnettogforbindelse mellem København og Århus over Kattegat, som den første del af et dansk magnettognet, bryder vi med opfattelsen om Danmark som et lille land, der blot kan følge i de større landes fodspor. I stedet er det os, der går foran og gør et afgørende teknologisk kvantespring muligt. Med bygningen af et dansk magnettognet revolutionerer vi ikke blot den danske økonomi, i og med at hele Danmark bliver til et sammenhængende lokalområde, men vi sætter også en ny standard, som vil betyde magnettog i hele Europa. Med det russiske initiativ til at bygge en tunnelforbindelse under Beringstrædet, vil vi med

tiden kunne tage magnettoget hele vejen fra Aalborg til Los Angeles.

Det er et af historiens smukke sammenfald, at Danmark har fået mulighed for at spille denne historiske rolle netop nu, for derigennem går vi faktisk i fodsporene af den berømte danske skibsfører og opdagelsesrejsende Vitus Bering, der gennem sit modige lederskab ud i det ukendte genopdagede Amerika og lagde navn til Beringstrædet... Læs mere:

Dansk resumé: [Klik her.](#)

English, full article: [Click her.](#)